
מייקל ריי ריצ'ארדסון
בפרוייקט השיקום של חמו
משה סלקטר
"לא אוכל חינם"
(יונתן הללי, עמודים 10–11)
כזה היה עידן צ'ריץ'
חדש
ג'ילט משנה את פני הגילוח!
Gillette
ContourPlus
Gillette
ג'ילט, היו הראשונים
בפיתוח סכין הגילוח הכפול,
ואחר כך, את
הראש המסתובב של קונטור
כדי לגלח קרוב יותר.
ג'ילט מציגים,
חידוש עולמי נוסף –
"קונטור פלוס"
העושה את הגילוח חלק
עוד יותר!
רק ל"קונטור פלוס" יש
את פס הסיכה הייחודי
המפריש חומר מרכך,
העוזר לסכין הגילוח להחליק
על הפנים בעת הגילוח.
"קונטור פלוס" החדש –
כל הקרבה של קונטור,
פלוס רכות מכסימלית.
ראשית עשינו זאת
קרוב יותר.
עכשיו אנו עושים זאת
חלק יותר!
ג'ילט – מס. 1 בעולם
סכיני הגילוח "קונטור פלוס"
מתאימים לידיות "קונטור" הרגילות.
אלעזר פרסומאים

טור ראשון

ההצגה נכשלת – לכו ליומיות!

כאשר הצגת תיאטרון נכשלת, ממהרים להוריד אותה מן הבימה, מפזרים את השחקנים ומבטלים את הליהוק; מפטרים את הבימאי, משליכים את התפאורה וכל הרקוויזיטים למחסן, ומחפשים תחליפים כדי לסתום חורים בלוח ההופעות. מצב מביך – אבל ידוע. בשנות ה־20 העליזות של ברודוויי נמצאו אפילו מפיקים אמיצי לב שהחזירו את הכסף לקהל הזועם שצר על הקופות. גימיק ידוע – כדי למשוך אותו שנית.

מה קורה כאשר הצגת כדורגל רבת־יומרות מסתיימת בכשלון מחפיר, לאחר מסע התעוררות וקידום מכירות אדיר מימדים, כמו שנעשה השבוע לדרבי התל־אביבי, שעדיין מכונה משום מה „גדול"?

השחקנים ישארו על הבימה, גם הבימאים ועוזריהם לא יפנו את מקומם – והקהל השוטה יחזור, מן הסתם, בהמוניו, למושבי האבן של בלומפילד ב־14 במארס, למהדורה השניה.

0–0 כזה כבר היה 12 פעם, מתוך 71 משחקים ב־36 שנות הדרבי הת"א במדינת ישראל. 4 פעמים ברציפות בשנים האחרונות לא היתה הכרעה, אבל פעמיים לפחות היו קודם לכן שערים. הפעם – שום כלום. תחושה ש„רימו את הקהל".

אגב, במרחק של לא יותר מ־5 דקות נסיעה מבלומפילד, נתנו שתי הבית"ריות מת"א וירושלים הצגה נאה בת שמונה שערים. מסקנה: לא כל העסק חולה, ואולם לא חייבים לרוץ להצגות המפוצצות. צריך רק לדעת להמר על הסוס הנכון.

נשער: מייקל ריי ריצ'ארדסון בצילה של הסערה השבוע – כבר במדי הפועל ר"ג.
צילם: עדי אבישי

שבוע ספורט

עורכים:
אלכס דורון
משה לרר

עריכה: טובי פולק

צלם: עדי אבישי

עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות:
נילה שניידר, חיליק עמיר
טלפון: (03)439442

כותבים

אותי זה מצחיק

קראתי ששני שדרי־ספורט של „קול ישראל" – ה"ה איינשטיין וחביב – הושעו מעבודתם במדור הספורט של הרדיו בגלל „עברית לקוייה", כדברי העתונים.

האזנתי ל„שירים ושערים", שמעתי את האחרים, בעלי העברית הצחה, אך לא הבנתי מה מתרחש במגרש.

גל יריב
חיפה

נחמיה חסר לרדיו

כשהאזנתי לתוכנית הרדיו „אותות ומופתים" ברשת ב' שהוקדשה לתולדות שידורי הספורט בארץ, נזכרתי בגעגועים לשדר המצויין נחמיה בן־אברהם ז"ל.

מה חבל ששדרי הספורט היום, לבד מאחד או שניים, רחוק מרמתו ויכולתו של נחמיה. איש מהם אינו מסוגל להכניס את המאזין לאוירת המשחק כפי שעשה זאת נחמיה ז"ל. לא מספיק להיות בעל יכולת הבעה ולא די להבין בספורט, כדי להיות שדר ספורט מעולה. יש צורך גם בקול דראמטי וקצב מתאים – וזה אין כיום לרוב שדרי הספורט שלנו.

אלי אלון
תל־אביב

עד מתי נהיה קורבן

מי שעוקב אחר תוכנית הטלויזיה „משחק השבת" מכיר ודאי את המשפט החוזר מדי שבוע: „בשל סיבות שאינן תלויות בנו – נבצר מאיתנו לצלם את משחקי הליגה..."

האם יש לטלויזיה כוונה לסיים את הסכסוך המתמשך בזמן הקרוב? עד מתי נהיה אנו הצופים קורבן?

ליאורה ארליך
חיפה

המקופחים והמאושרים

אין ספק: חובבי הכדורגל הישראלי „מקופחים". לאחר טרום־עונה עם הרבה מאד רעש, סנסציות וציפיות – מוצא עצמו חובב הכדורגל שלנו במצב של מקופח, תודות לטלויזיה הישראלית. זו בשרירות לב החליטה להכיר לו את ליגות הכדורגל של אירופה ובמיוחד את הליגה האיטלקית. לאור הרמה הדלה יש על מה להתלונן...

לעומתם, חובבי הכדורסל „מאושרים". טרום־עונה עבר בשקט, הרכישות היו „עלובות". בהכרח המסקנה היתה כי תהיה ליגה משעממת ואפורה. טוב עשתה הטלויזיה כשהחליטה להתעלם מליגה זאת. במקום זאת העניקה לנו היכרות מחודשת עם הסופרבול האמריקני. שהרי ספורט היצוג מס. 1 של ישראל לעולם לא מסוגל להשתוות לענף כה פופולארי כמו הפוטבול והסופרבול.

לא יתכן, רבותי, שחובב הכדורסל ייצטרך להמתין עד שמכבי ת"א תעלה לבית הגמר האירופי, או לחילופין עד שיחל הפליי אוף בנ.ב.א., כדי שנצפה בדקות מרתקות של כדורסל מעולה. העונה, ליגת הכדורסל הישראלית מרתקת. להטוטנים כמו גרג גידינס, „חליית אדם" כקני באניסטר ושחקנים מבריקים כרון דייויס – והרשימה עוד ארוכה.

מבלי לפגוע בכדורגל – אין בכלל מקום להשוואה בין שתי הליגות הלאומיות. אצל עורך מבט ספורט יש שיוויון מלא: התעלומת משתיהן. הסיבות שונות – רק השיוויון המלא קיים.

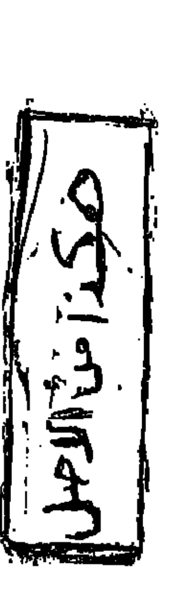
חיים יעקובוביץ
תל־אביב

מיקי מיכאלי משיב לקירט

בכתבה של אבי מורגנשטרן שפורסמה בשבוע שעבר ב„שבועספורט", טען שלמה קירט שמיקי מיכאלי סחט את אגודת מכבי שעריים בהיותו שוער וסיכסך בין השחקנים. תגובת מיכאלי לא פורסמה, מסיבות טכניות ואנו מצטערים על כך. השבוע הגיב מיכאלי על דברי קירט:

„הטענה כאילו סחטתי את מכבי שעריים – היא שקר גס. הנחלתי כבוד לשעריים, הייתי השחקן הכי נוח לקבוצה גם מבחינה כספית. אישית, לא היה לי סיכסוך עם קירט. התנגדתי להבאתו לקבוצה מסיבות כספיות בלבד, לא מסיבות מקצועיות. קירט חיפש להסתכסך איתי כל העונה ולבסוף מצא הזדמנות לנגח אותי.

„בכל קבוצה בה שיחקתי, זכיתי למכתבי תודה ומעולם לא הוכפש שמי. קירט, במקום לעסוק רק בכדורגל, עוסק בכל הדברים הצדדים: גם מאמן, גם מנהל, גם גזבר. הכל", אמר מיכאלי.

המסקנה של האלוף: הגלישה זה ביזבוז זמן

באליפות העולם לגלשני רוח שהיתה לפני כחודש באיטליה, דורג עופר בוצר (21) במקום הנמוך מבחינתו – 53. כשהגיע לאתר התחרות, הופתע לקבל גלשן חדש, אמנם כפי שהובטח לו, אך כבד ב־3 ק"ג מהמשקל המיועד לו. כדאי לדעת: כל קילוגרם של גלשן, שווה לששה ק"ג של הגולש עליו. הגלשן הכבד הכביד מאד על בוצר את ההתקדמות במים. מתוסכל ומאוכזב החליט מיד עם שובו לארץ: „די, גמרתי עם הגלישה".

ברקורד האישי שלו, בחמש השנים שבהן הופיע בזירה הבין־לאומית, רשם עופר יפה התואר הישגים טובים מאד: ב־1982, בפורטוגל, הוכתר כאלוף העולם במרתון; ב־1985 הוכתר אלוף צפון אמריקה ודורג שמיני באליפות אירופה. באותה שנה גם זכה במקום השביעי בתחרות הגראנד מוט שהיתה בצרפת.

„אחרי שנים שבהן שרפתי זמן, אנרגיה וכסף, הגעתי למסקנה שכל רגע נוסף בגלישה הוא ביזבוז זמן. כל עוד הייתי חייל היה לי נוח מאד להרבות בנסיעות לחו"ל. זו היתה בבחינת סוכריה. היום, כשאני צריך לבנות את עתידי, אין לי עוד כוח לכל המלחמות הפוליטיות עם ראשי הענף. באיגוד השייט יושבים אנשים שלא מבינים בספורט הזה והם רק הורסים את הענף. העזרה הכספית היחידה, בכל השנים שבהן הייתי אלוף ישראל (שנתיים ברציפות), היתה 300 דולר שהוענקו לי לשם רכישת מיפרש. את החזר הוצאות הנסיעה קיבלתי ארבעה חודשים אחרי שהגשתי את החשבונות. כל הזמן רק הבטיחו הרים וגבעות. זה מה שנקרא 'פול גאז בניוטראל'" אמר בוצר.

ההתקררות באהבתו לים, אליו נהג להגיע 365 יום בשנה, החלה אצלו מזמן. „שנתיים לא התאמנתי והופעתי רק לתחרויות. איבדתי מוטיוואציה. אני מוכרח להודות שפיתחתי ממש שנאה לגלישה, כי כל מה שהיה סביב העסק הזה, היה רע. אני חייב להודות שאני שונא את הספורט. את הגלשן אני שומר עכשיו ארוז".

עתה חושב עופר בוצר רק על עתידו הכלכלי. מתעתד בקרוב לפתוח פאב ברמת־השרון. לים הוא יירד מעתה רק כדי לבלות.

ברוריה ביגמן

היהודי של אייאקס מקווה שבנו יעלה לישראל

בימים אלו בהם אנו כמהים להצלחות נציגינו בליגות הכדורגל באירופה (רוזנטל, איוווניר, פיזנטי) ועוקבים אחר תהליך התאקלמותו בישראל של מי שנחשב עתה לכדורגלן היהודי הטוב בעולם (בריאלובסקי), נזכרנו בכך, שבעבר הלא רחוק היה לעם היהודי נציג בכיר בקבוצת הפאר של אירופה אייאקס אמסטרדם ובנבחרת הולנד. בני מילר. הוא כיכב לצידו של „הגדול מכולם" בתקופתו, יוהאן קרוייף.

בשבוע שעבר עשה מילר בישראל בביקור פרטי, במעט חשאי. הזדמנות טובה לספר עליו וליהנות שוב מה„רקורד" שלו:

11 שנה שיחק באייאקס (1958 – 1970) ושימש גם כ„קפטן". בנבחרת הולנד הופיע 47 פעם (בין 1959 – 1970). שיחק עם אייאקס בגמר גביע אירופה (1969). בגמר הזה נוצחה אייאקס 1–4.

כן שיחק אצלנו במדי הולנד, ב־1965 (1–0).

על הכדורגל הישראלי אינו יודע הרבה. נזכר: „עונה אחת שיחק אצלנו רוני קלדרון. שמעתי שהוא פושע... שמעתי שכאן, בישראל, אמרו שמת ועכשיו מצאו אותו בברזיל בעיסקי סמים... חבל. היה לו הרבה כדורגל. יכול היה להיות גדול..."

מילר אימן שלוש שנים את חובבני אייאקס והיה גם מועמד לאמן את נבחרת הולנד למכביה. „דיברו איתי, רציתי, אך יותר לא שמעתי מהמארגנים".

הקשר היחיד שלו לכדורגל הוא כיום בנו דניאל, בן 17. „בן, בני דואג שיהיה לי יורש שיילך באותה דרך". ניכר כי הוא גאה בבן ודניאל נמצא עכשיו בדרך הנכונה. דניאל משחק בקבוצת הנוער של אייאקס (אצל חברו הטוב... יוהאן קרויף). דניאל כבר מופיע גם בנבחרת הנוער של הולנד.

בני מילר ורעייתו - השבוע בישראל (צילם: עדי אבישי)

הקהל בישראל זוכר אותו וקבוצתו, מהמהלומה שהנחיתה על נבחרת ישראל 6–1(!), ב־1968. הבקיע את אחד מהשישיה הזאת בבעיטת 11.

„אינני שולל אפשרות שדניאל יעלה בעתיד הקרוב לישראל", הוא מגלה. כאשר זה יהיה אקטואלי, ימתינו לו בוודאי רבים.

מאיר ריפמן

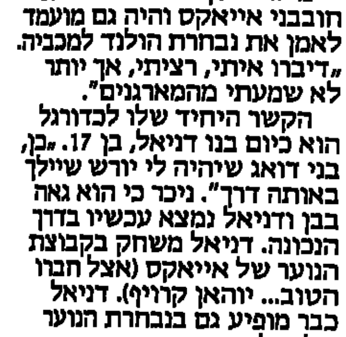
ב.ב. – הלהיט החדש של הנשים

לפני שנים לא מעטות – אך לא בעבר הרחוק עד כדי כך שאיש לא יזכור זאת גם עתה – ב.ב. היה מושג בעולמם של הגברים: סמל הסקס, פיסגת חלומותיהם של רבים. אלא שבשנתיים האחרונות ב.ב. איננה עוד בריז'יט בארדו, אלא בוריס בקר – והוא חביבן של נשים רבות בעולם, צעירות וצעירות־פחות.

בכל מקום שם מופיע הג'ינג'י שזכה פעמיים בכתר ווימבלדון

בטניס, הוא מתקבל בהסטריה המונית, בעיקר מצד בנות המין

היפה. הן מתנפלות עליו, מבקשות להצטלם עמו, לחבקו, לזכות בחתימתו. המאושרות ביותר זכו לנשקו – כמו אותה מעריצה מאקוודור הרודפת אחריו כמעט לכל טורניר נעולם. צלם א.פ. לכד אותה מעשקת שניה אחת לפני שהדביקה לו נשיקה על הלחי, בטורניר באסן, מערב־גרמניה. בקר העניק לה לאחר מכן תשורה אישית צנועה: את המחבט שבו שיחק...

פרס נובל הוא גם גביע העולם...

בעיני אמן הקריקטורות האיטלקי פראנקו ברונה, פרס נובל הוא כמו גביע העולם בכדורגל – וכאשר פורסם בשבוע שעבר כי היהודיה־איטלקיה ד"ר ריטה לוי־מונטאלצ'יני נקבעה ככלת פרס נובל לרפואה לשנת 1986, מיהר ברונה לכבדה בקריקטורה שפורסם בעמודו הראשון של ה...„גזטה דלו ספורט" ממילאנו. המדענית הדגולה נושאת בידיה את פסל הזהב הדומה לגביע העולם בכדורגל ורק על הכן נאמר כי מדובר בפרס נובל...

נוק־אאוט לסמים

אלוף העולם במשקל כבד באיגרוף, מייקל ספינקס, הצטרף בימים אלו אל עשרות ספורטאי צמרת בארה"ב שנענו לקריאת הנשיא רונאלד רייגן להשתתף במסע הצלב שהכריז נגד נגע הסמים. „בואו נכריע בנוק־אאוט את הדמים", נאמר בכרזה מאירת עיניים שהודבקה על כפפות איגרוף ענקיות, אותן לבש ספינקס (עומד משמאל) על אגרופי הברזל שלו, בעת שהצטלם עם שלושה נערים בלאס־וגאס. ספינקס משתתף בהופעות רבות של האגודה החדשה הפועלת לביעור הסמים ושמה „אמור רק לא" (לסמים). (צילום א.פ.)

החיוכים שלא עזרו

במהלך מסעי השיכנוע והתעמולה שערכו 13 ערים, שתיחרו ביניהן לקבלת אירוח אולימפידאות הקייץ והחורף של 1992, גייסה ברמינגהאם האנגלית את הרץ הבריטי המצויין סבסטיאן קו ואת אתלטית קרב ה־7 ג'ודי סימפסון כהת העור ובעלת ה„פריזורה" המרתקת שעל ראשה. אלא שהחיוכים ששניהם פיזרו וגם זקירת האגודל של סבסטיאן קו מול המצלמות, לא הועילו. ברצלונה זכתה בהצבעה ותארח את משחקי הקייץ והעיירה האלפינית אלברוויל, צרפת – את משחקי החורף. (צילום א.פ.)

מארטינה: „אני נכנעת למחשב"

נראה שמארטינה נאוורטילובה איננה מושלמת... „על־פי החישובים שלי צברתי רק 997 נצחונות בקריירה שלי, בעוד שהמחשב קבע 1000 – כך שעלי להיכנע למחשב", אמרה הטניסאית מס.1 בעולם, לאחר שהשיגה בשבוע שעבר את נצחונה ה־1000, (על הצרפתיה נאטאלי טאוזיאט בת ה־18) בטורניר בפילדרשטאדט, מערב־גרמניה.

חרף העובדה שבנצחון זה קבעה בלי ספק ציון־דרך משמעותי, מארטינה היא רק האשה השניה בעולם שהשיגה כל כך הרבה נצחונות. בשיא מחזיקה עדיין, הרחק ממנה, כריס אווארט־לויד. על פי המחשב ניצחה כריס ב־1143 משחקים.

את נצחון ה־1000 השיגה לויד ב־1984 כשגברה על פאסאקל פאראדיז, גם היא מצרפת, באליפות הבי"ל הפתוחה של אוסטרליה.

נצחונה הראשון של מארטינה כמקצוענית היה על...הצרפתיה פראנסואה גדי, בטורניר בטורקיי, אנגליה, ב־1973. שנתיים לאחר מכן ערקה מארטינה לארה"ב.

עד כה זכתה מארטינה בשבעה כתרי ווימבלדון, בשלושה תארי ארה"ב, בשלושה של אוסטרליה, בשניים של צרפת – בסך הכל ב־15 תארים במסגרת סידרת ה„גראנד סלאם". היא צברה עד כה רק מטניס (ללא הכנסות מפירסומת) יותר מ־11 מיליון דולאר.

„המטרה שלי היא לזכות ב'גראנד סלאם' אמיתי נוסף – כלומר לנצח בארבעה הטורנירים הראשיים של הטניס בשנה אחת", אמרה מארטינה, שבשבת שעברה חגגה את יום הולדתה ה־30 („צריך לומר: יום הולדתי ה־20 ועוד 10...", התבדחה והוסיפה: „אינני מוכנה לעשות קרקס מיום ההולדת שלי. מנטאלית אני מרגישה כבת שלושים, אבל פיסית, גופי צעיר הרבה יותר").

כשנשאלה מה תעשה כאשר תפרוש ל„פנסיה" מהטניס השיבה: „ברצוני אז להתגורר בחווה ענקית, עם הרבה חיות ככל האפשר".

הכדור הוא הגול

אבי מלר

דרך הלבנים הצהובות

את אהבתי הגדולה למועדון הכדורגל של ווטפורד רכשתי בהדרגה. כשהגעתי לחופי אנגליה לא ידעתי אפילו על קיומה של העיירה הקטנה והלבבית הזו, כ־10 ק"מ צפונית ללונדון, שלא לדבר על קבוצת הכדורגל שלה, שהשתרכה לה אי שם בירכתי הליגה הרביעית.

קשה למי שבא ממרחקים וחונך על ברכי השמות הגדולים של הכדורגל האנגלי – ליברפול, מנצ'סטר יונייטד, לידס, טוטנהאם, ארסנל, צ'לסי – לעשות לפתע הסבה ולהתקשר עם המועדונים שאינם מן הסתם בעלי מקום טוב באמצע.

קשה, אבל בלתי נמנע. מי שנפשו קשורה בעבותות למשחק הכדורגל, ומתרוצץ בין האיצטדיונים האנגלים לפחות פעמיים בשבוע במשך עשור, לא יכול שלא להידבק בחיידק הסימפטיה לאנדרדוג. זיקה שבמקרים של ווטפורד, לוטון טאון, וימבלדון ואוקספורד, הופכת אט־אט להערצה. כל המועדונים הללו הצליחו, כפי שנוהגים האנגלים לומר, נגד כל הסיכויים. מחוז נידח, עיר קטנה, בלי מסורת, ללא משאבים ועם קומץ אוהדים – שלאחר עבודת נמלים מופלאה מפלס לעצמו דרך אל גוב האריות – ומצליח להישרד שם בכבוד, ולפעמים הרבה יותר מזה.

ווטפורד היתה הרבה יותר מזה: קבוצה קטנה וסולידית, מוקפת אנשים מוכי אמביציה, אך בראש ובראשונה חמי לב ומציאותיים, שהמריאה ונסקה תוך 4 עונות מן הליגה הרביעית עד לראשונה. היה לה יתרון אחד גדול: יו"ר העונה לשם אלטון ג'ון, שבחדרי ליבו היה אולם ענק לווטפורד. הרומן הלוהט שלו עם המועדון הביא את הזמר המחונן להוציא מכיסו יותר ממיליון ליש"ט כדי לתת לקבוצה את ה'פוש' הרציני ביותר שלה במעלה הליגות – בעיקר בתרומתו למינוי מנהל בעל שיעור קומה כגרהאם **טיילור** (מקצוען לעילא בנוסף להיותו אדם מקסים ובעל חוש הומור יוצא־דופן, שלאחר מכת פציעות במועדון פירסם מודעת „דרושים חלוצים" ב'טיימס' הלונדוני).

אבל אלטון ג'ון היה רק הפייה הטובה שבסיפור האגדה של ווטפורד. הפרקים האחרונים שלה קרמו עור וגידים בהרבה מאמץ, זיעה וכשרון. טיילור אסף, בסבלנות שאין שניה לה, בשוונות צעירים מבית ומחוץ, הביא אותם ל„ויקארג' רואד" וטיפח אותם על כר הדשא תוך שהוא מקנה להם את ההרגשה כי ווטפורד היא הרבה יותר מקאריירה ופרנסה עבורם: היא קודם כל בית ומשפחה.

ואכן, הדילוג המטאורי גרם אולי לכך שווטפורד התקשתה לעמוד בדרישות חוג הסילון, והציעה איצטדיון צנוע יחסית, ותנאים לא כל כך ליברפוליים במגרשה, אבל כיפרה על זאת באווירה ידידותית, ביתית ורומנטית שאין לה כמעט אח ורע באנגליה, וכפועל יוצא חלקי, ביכולת על המגרש שהדליקה את האוהדים והדהימה את הפרשנים.

מרק פאלקו: המציאות טפחה על פני התחזיות

אי־אפשר היה שלא להתרגש ממועדון שבשנתו הראשונה אי־פעם בליגה האנגלית הבכירה, הציג כדורגל בו ניגן הלב כינור חשוב לפחות כמו הסגנון והטאקטיקה. ווטפורד סיימה את 42 המחזורים במקום השני בליגה, כסגנית אלופה לליברפול.

שנה לאחר מכן היא הגיעה לראשונה בתולדותיה לגמר הגביע האנגלי. שם, במאי 1984 בוומבלי, היה שוב האירוע גדול מכפי יכולתה, והיא נוצחה 2–0 בידי אברטון. משחק הגמר לא היה מאלו שייכתבו באותיות זהב בספר הגביעים האנגלי, אבל תמונה שתיחרט עוד שנים רבות בזכרונם של רבים היא של היו"ר אלטון ג'ון מגיע לאיצטדיון כשדמעות ההתרגשות חונקות את גרונו, ועוזב את וומבלי בבכי של אושר על כי, לדבריו, הוא ומועדונו זכו להגיע למעמד שכזה. בבוקר הגמר יצא מן המכבש תקליטו הנפלא של אלטון „שיר עצוב". יש נביא בעיירתו. בפעם הבאה שווטפורד תגיע לגמר הוא ידאג כבר לכתוב „שיר שמח".

לבוא לויקארג' רואד היתה איפוא חווית כדורגל מסוג אחר. קהל נפלא, התגלמותו של המוטו 'עם אחד לב אחד', שכאילו נלקח מסיפורי העיירה של שלום־עליכם. ההצלחה לא סיחררה ראשים במועדון. אדרבא, הוא נשאר עם רגליים על הקרקע, דבר שניתן היה לחוש בו גם ביחסיו החמימים והמפרגנים עם כלי התקשורת ועם... ישראל. יוסל'ה מירמוביץ', שהביא את הנבחרת האולימפית לתיקו 2–2 מחמיא בווטפורד, יוכל לספר בשבחיו של המקום, מנהלו, שחקניו ואנשיו, שהוציאו תכניה מיוחדת, מעוטרת בשערה בדגל ישראל כחול־לבן, לקראת המשחק, ואף החזירו ביקור בארץ.

והחשוב מכל: מי שבא לויקארג' רואד לראות כדורגל נטו – ידע שמובטחת לו תמורה מלאה. גראהם טיילור, אחד המועמדים להיות ממשיכו של בובי רובסון בניהול נבחרת אנגליה, הביא ל„צרעות" (כינויה של ווטפורד) את קונספציית האופנסיבה הטוטאלית. הכל מתחיל ונגמר בחוד. שימת הדגש היא על חלוצים וסקוררים מחוננים, כמעט ללא חולית קישור אורתודוקסית. המלעיזים הרגילים, שחיכו לטיילור בפינה, כינו את השיטה „בעט ורוץ" וניסו להתבדח על חשבונה, אבל כפי שכבר כתבו כמה ממורי ומלמדי, טבלת הליגה לא משקרת, ובמיוחד לא טור שערי הזכות, שהציב את ווטפורד כבובשת השערים מספר 2 בעונה הראשונה ורביעית בזו שלאחריה, למרות מיקומה במרכז הטבלה.

עד היום ממשיכה ווטפורד לחשוב כמעט בלעדית במושגים של תגבור ההתקפה. הרכש האחרון: מרק פאלקו מטוטנהאם, שבשבועיים הראשונים שלו בחולצות הצהובות־אדומות כבש ארבעה שערים. עבורי, אישית, זהו צחוק הגורל. כאשר חזיתי בפאלקו במדי טוטנהאם הדבקתי לו תווית של מגושם, נרפה, חדל־כשרון. כאשר נכנס טיילור לשוק ההעברות ורכש אותו, הסתנן אצלי פקפוק ראשון בשיפוטו של המנג'ר. עכשיו, לאור העובדות, אני בדרך ל'חזרה בתשובה'. אני ממתין עתה לראות אם סיטואציה דומה במקומותינו תטפח על פני באותה צורה.

על כך בשבוע הבא. ובינתיים, היי שלום ווטפורד יקירתי, ממני המתגעגע.

WATFORD F.C.

PROGRAMME 15p

PRESENT
A SPECIAL
INTERNATIONAL
FRIENDLY
MATCH

WATFORD v.
ISRAELI OLYMPIC XI

Tuesday, April 19, 1983 -- k.o. 7.45 p.m.
at Vicarage Road

שער החוברת המעוטר בדגל ישראל, לכבוד ביקור הנבחרת בווטפורד

מה היה/יהיה

טובי פולק

שוגר־ריי (מימין) עם מושיעו אברהם חמו; מקפצה בחזרה לנ.ב.א?

סוכר־חום, או פרויקט שיקום השחורים של חמו

להודות על האמת, כשראיתי באחד הערבים האחרונים על שולחן המערכת את הידיעה כי מייקל־ריי ריצ'ארדסון עשוי להגיע לשחק כדורסל בארץ – קפצתי מהכיסא. שבועות אחדים קודם לכן הופיעה ידיעה שדיברה על כך ש„שוגר־ריי" הגדול הולך לשחק באיטליה. כמה קינאתי באיטלקים. והנה, ללא כל הודעה מוקדמת, אני שומע ששוגר בא (אולי) להפועל רמת־גן. הפועל רמת־גן? איש אופטימי ומלא חזון – אברהם חמו – מאמן ויו"ר הפועל ר"ג. מי היה מאמין: לקח על עצמו בתחילת העונה עסק פושט רגל כקבוצה הרמת־גנית שזה זמן רב לא פוגעת, עם חובות בסדרי גודל מדהימים, עסק שלא היה אפילו מהמר אחד שהעיז בתחילת העונה להשאיר את ר"ג בלאומית. אפילו לא על הנייר. ופתאום – כמו מתוך האפילה – שוגר־ריי ריצ'ארדסון. נשמע כמו סרט בדיוני.

– חמו, זה פרויקט של מאמן כדורסל, או של איש שיקום, איש משטרה לשעבר?

מה שמעניין אותי יותר מכל בימים אלו זוהי הצלחתה של הפועל רמת־גן. אם נצליח לשלב את הצלת הקבוצה, להביא הרבה קהל ולהשאר בליגה – עשינו את שלנו. אם באותו מומנטום נשקם כדורסלן גדול כמו שוגר־ריי – מה טוב.

– אין מספיק שחקנים מסוממים בארץ, שהחלטת להביא עוד אחד, מוצהר?

אין כל סיבה להעניש אדם לכל החיים. הבחור הודה בעבירה, קיבל את עונשו, ◄

ועכשיו הוא מנסה להשתקם. מכיוון שמדובר בכדורסלן כל כך גדול, אז למה שלא נתפוס שני ציפורים במכה?..

– ב־נ.ב.א כבר נתנו לו כמה צ'אנסים, והוא איכזב. למה שלא יעשה זאת, כאן, פעם נוספת?

תראה, המדובר כאן בפרנסה של בן־אדם שהרוויח סדר גודל של מיליוני דולרים. זה לא כסף קטן. יש לו עכשיו סיכוי לתת עונת כדורסל טובה, בלי הרבה כסף, להוכיח שאין לו יותר כל עניין בסמים – ואז יהיו מוכנים בארה"ב לנסות אותו שוב.

– שמעתי שגם ג'ון לוקאס (עוד מושעה סמים, מהגדולים בליגה) פנוי בימים אלו. יש לך תכניות?

אתה מגחך, אבל אם הפרויקט הזה, של ריצ'ארדסון, יצליח – יהיה לכך הד בכל העולם. כבר יש התעניינות עצומה.

– בירות את המחירים ביד־אליהו? האולם ביהוד יהיה צר מלהכיל את כל מעריצי שוגר־ריי...

תן לי קודם למלא את יהוד. אם נצליח להביא קהל – אולי נצליח לשקם את הקבוצה. אם העסק אם שוגר יצליח – נוכל להנצל.

– כבר צילצלת ל„בג'דט", לבדוק אם הרולס־רויס שהם הביאו ארצה כגימיק פירסומי פנויה?

זה נכון שריצ'ארדסון התרגל לרמת חיים של מיליונר, וכזה היה מעמדו בארה"ב, אבל היום הוא נלחם על הלחם. נראה לי שבשלב זה הוא יסתפק באוטובוסים.

– כאיש כדורסל ותיק ומקצועי; אתה מאמין ששחקן אחד, טוב ומעולה ככל שיהיה, יצליח לעשות קבוצה שלמה?

הוא לא ישחק ברמת־גן לבדו. יש לנו עוד שחקנים טובים מאוד. קיט בנט, למשל. בכלל, אני רוצה לבנות קבוצה שתתן שואו, ולאו דווקא משחק יעיל. אם נשאר בליגה – זה יהיה הישג אדיר. ■

חוות החיות של הכדורסל הישראלי

עד למחזור השלישי בליגה הלאומית בכדורסל, השנה, היה רק „חיה" אחד בכדורסל הישראלי. ארל ויליאמס. שמו בלבד הפיל את חתיתו על הרבה סנטרים מקומיים וזרים בקבוצות הישראליות. לקראת המחזור השלישי נחת בחולון „חיה" ממין אחר: איש הניו־יורק ניקס בעבר הקרוב, קני באניסטר. מיד אחרי שהגיע, וברד השאלות הקשורות בשם ויליאמס כבר ניתך לעברו – הצהיר באניסטר מעל לכל במה אפשרית שהוא החיה היחידי, ואין מלבדו.

ויליאמס, היום כבר בן 35, לא כל־כך רוצה להפסיק לשחק כדורסל. אחרי שנה נוראית בהפועל ת"א, בה הוא נראה כצל של עצמו – חזר במלוא המרץ והרצינות על־מנת לעזור לקבוצת הליגה הארצית אליצור נוה־דוד רמלה להעפיל ללאומית. התוצאות עד היום מדברות בעד עצמן: ויליאמס עושה עבודה מעולה ברמלה; מתאמן ברצינות, כל משחק דומה לגמר גביע אירופה עבורו. הוא עושה עבור הרמלאים כמעט את כל העבודה.

הגורל לא רצה להפגיש בין באניסטר ו־ויליאמס בליגה הלאומית כבר העונה. אולי, אם רמלה תעלה, ושניהם ישחקו בארץ – יגיע המפגש המיוחל בשנה הבאה. וויליאמס כבר משתוקק לכך.

– בוקר טוב ארל (ב־12 בצהריים). אז מי ה„חיה", אתה או באניסטר?

אם הוא כל־כך רוצה את התואר – אז שיהיה בריא ויחזיק בו. אני לא צריך תארים כאלה. את יכולתי כבר הוכחתי, הרבה שנים – על המגרש. באניסטר שיחק בסך־הכל עונה אחת בנ.ב.א, ואילו אני כבר זכיתי עם מכבי ת"א בגביע אירופה.

אז מי החיה – ארל ויליאמס

– יש ביניכם איזושהי יריבות?

לא, למה שתהיה? הוא משחק בליגה הלאומית, אני בארצית. אנחנו דווקא חברים טובים; הוא גר חדר לידי באותו מלון בתל־אביב, ואנחנו מבלים הרבה ביחד.

– ואם הייתם משחקים העונה האחד מול השני, גם אז הייתם נשארים חברים?

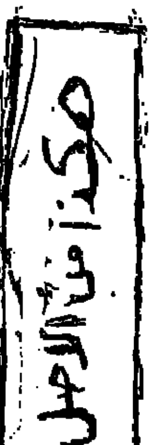
אין סיבה שלא. היריבות, אם בכלל, קיימת רק על הפארקט. אין לי שום יריבות עם שחקנים שמולם אני משחק. אל תשכח, אנחנו מדברים על ספורט.

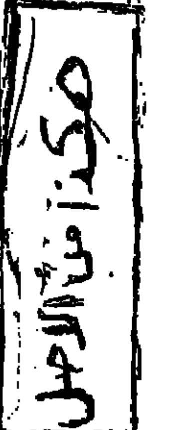
– היית רוצה לשחק איתו בקבוצה אחת?

להיפך! מכיוון שאנחנו משחקים באותו תפקיד – בשביל להוכיח מי יותר טוב אנחנו צריכים לשחק אחד נגד השני – ולא ביחד.

– אתה חושב שהפועל חולון, עם באניסטר, יוכלו לגנוב את האליפות ממכבי ת"א?

לא, בשום אופן. מכבי היא לא השחקנים, אלא כל האירגון כולו. גם אם תביא את השחקנים הטובים ביותר לקבוצות אחרות – זה לא יעזור. מכבי ת"א היא אופרה אחרת לגמרי. אפילו במגרש הביתי בחולון – אני לא חושב שמכבי תפסיד. ■

עידן צ'יריץ'

ישראל רוזנבלט

גם מי שמכיר היטב את מעלליה ומחדליה של ההתאחדות לכדורגל, וידפדף במדורי הספורט של תקופת מילובאן צ'יריץ' (1965 – 1968), יתקשה להאמין כי הדברים אכן כך אירעו. לא רק שיסמרו שערותיו נוכח שיאי השפל והקטנוניות אליהם נקלעה ההתאחדות, אלא שיגלה, כי שום דבר לא השתנה בקרליבך 12, ת"א, מצ'יריץ' עד מיחיץ'.

כאז כן עתה, עסקו קברניטי הכדורגל במו"מ תגרני. גם אז היה המכשול העיקרי להחתמתו של צ'יריץ', הנושא הכספי. רק אחרי חודשים ארוכים ומבזים של מו"מ, נמצאה פשרה גאונית: צ'יריץ' הוחתם בפברואר, כדי לחסוך שכר של חצי עונה... כך נעקפה התנגדות מזכ"ל „הפועל" (יוסף ענבר), שכרגיל ישב על תקן של משגיח בשרות פיננסי.

המאמן שהגיע ארצה בראשית 65' ונתקבל בקול תרועה רמה (מנהג ישראלי מסורתי, שנועד להרדים את חושי האורח), נתבקש להכין נבחרת לטווח ארוך. היה אמור להמשיך בדרכו של גיולה מאנדי הגדול, שמרבית כוכביו פרשו וטרם נמצאו להם מחליפים מתאימים בתקופת הכיניים של ג'ורג' איינסלי ויוסף מירמוביץ'.

הקוסם מבלגרד

לרוע מזלו של האורח, שובצה ישראל בבית אירופי בקדם גביע העולם, עם בלגיה ובולגריה. המשחקים עמדו להיערך בתוך פחות מחצי שנה. בקרליבך 12 היו משוכנעים כי בעזרת הקוסם מבלגראד, תצליח ישראל לחולל סנסציה עולמית... .

צ'יריץ' דיבר על בניית נבחרת, אך מכיוון שניחן בחושים מחודדים ובערמומיות, תפש מיד לאן נושבת הרוח. „הם מטורפים" – אמר לי פעם. „שאלתי את הבוסים של ההתאחדות למה הם מצפים מהנבחרת וממני במשחקים הקדם־עולמיים. הם אמרו כי יהיו מרוצים מאוד אם נגיע לגמר באנגליה"...

בתוך זמן קצר עמד האורח על ליקוייו הבסיסיים של הכדורגלן הישראלי. גילה, כי מבחינה טכנית המצב משביע רצון, אך קיים פיגור עצום בכושר ובחוסן הגופני. הרמה הנמוכה בליגה הדהימה אותו.

באחת ההזדמנויות התפרץ בכעס: „אם אקח עצמי בידיים לזמן קצר, אוכל בשקט להופיע בכל קבוצת בליגה הלאומית. אני גם מוכן להתחייב כי בשום משחק לא אקבל פחות מציון 6" – אמר צ'יריץ', שכבואו אלינו היה בן 47 (יליד 12 בפברואר 1918).

החובבנות שלטה בכל. על המתרחש בקבוצות (האימונים הקלים, שליטת הכוכבים בהנהלות), למד צ'יריץ' בעיקר ממה שסיפרו לו חניכיו בנבחרת. עד מהרה התברר לו, כי בכל מה שקשור בהתאחדות – המצב אפילו גרוע יותר.

כאשר יצאה הנבחרת למשחקי מבחן באירופה, והתייצבה ביום גשום למשחק עם שווייץ ב', התברר כי „שכחו" לקחת נעליים מפוקקות. הישראלים „שחו" במגרש הבוצי והמארחים הבקיעו בקלות 4־0.

שטרודל וקפה

במסע אחר לארה"ב, החליט ראש המשלחת, צבי ברים ז"ל, לחסוך כסף. לכדורגלנים ניתנה הקצבה של 2 דולר לסעודה. כאשר גברה ההתמרמרות, הועלו דמי הכיס של השחקנים מ־3 ל־5 דולר. איש מהם לא ידע כי בארץ אישרה בעצם ההתאחדות לכל כדורגלן 8 דולר דמי־כיס... ברים הקפדן אף דאג לנכות מן התשלום את יום הכיפורים.

כדי לחסוך בהוצאות, נענתה הנהלת המשלחת לכל פנייה לארח הנבחרת לסעודה חגיגית. באחת הפעמים הובטחה לישראלים סעודה מיוחדת, המזמינים אף טרחו להדגיש כי תסתיים בשטרודל וקפה.

הנבחרת הזדרזה להיענות להזמנה. אבל המארגנים עמדו רק בסייפא של הבטחתם: הגישו שטרודל וקפה. למנת הסיום לא קדמה שום סעודה... צ'יריץ' המזועזע הסתלק מהמקום בטריקת דלת, לא לפני שהטיח בראשי המשלחת: „אתם הופכים את הנבחרת ללהקת צוענים נודדת".

אחרי הפסד זעיר ומכובד (0־1, מכדור 11) לבלגיה בבריסל, שגרר ביקורת נלהבת ומבינה, יצאה הנבחרת למחנה אימון אחרון בבלגרד, בדרך למשחק הקדם־עולמי השני נגד בולגריה, בסופיה.

מכיוון שהיה דמות נערצת ביוגוסלוויה (חרף מעורבותו הבלתי־ברורה בפרשת שוחד במשחק בין היידוק ספליט לוולוניצ'אר), היו בבלגרד מוכנים לעשות הכל למען צ'יריץ'. נבחרת ישראל קיבלה את מחנה הספורט שליד הבירה. נבחרת יוגוסלוויה נותרה בחוץ...

פרשת מוצי ליאון

במשחק אימון נגד „הכוכב האדום", נגרמה לצ'יריץ' בושת־פנים בעטיו של מוצי ליאון. היה זה כאשר הקבוצה המקומית הוליכה 2־1 וצ'יריץ' שתיפקד כשופט, הרחיק את ליאון חם־המזג, בשל פגיעות חוזרות ונשנות בשחקני היריב.

לתדהמת 2500 הצופים והשחקנים סירב ליאון להישמע להוראה. התיישב על הדשא ומיאן לזוז. לשווא התחננו ראשי המשלחת וחבריו. מוצי התעקש וצ'יריץ' פגוע עד עימקי נשמתו, שרק לסיום.

בסופיה הובסה ישראל 0־4, ובארץ החלו להישמע זמירות ראשונות על כשלונו של צ'יריץ'. הן גברו אחרי שני הפסדים בר"ג, לבלגיה (0־5) ולבולגריה (1־2).

שנה לאחר בואו ארצה, התכנסה הנהלת ההתאחדות להחליט בגורלו. יחסי הכוחות המוקדמים הורו על יתרון קטן למחייבי המשך העסקתו, אבל ——

בהצבעה הושג רוב קטן להדחתו. מאחורי הקלעים נעשתה עיסקה בה הובטחה לאחד החברים נסיעה למאנילה, תמורת שינוי בהצבעתו... הסערה הציבורית שפרצה בעקבות הגילוי, גררה הקמת ועדת חקירה הסתדרותית, שפסקה כי על חברי „הפועל" לקיים הצבעה חוזרת.

בסופו של דבר, הועבר הנושא להכרעת נשיא ההתאחדות דאז, אריה סריג שבהחלטה מנומקת פסק כי צ'יריץ' ישאר בתפקידו.

צ'יריץ' קיבל בצורה קשה ביותר את הפרשה המכוערת. „זה קרקס ולא התאחדות" – אמר. יתכן שהיה צריך לאזור יותר אומץ־לב ולהשליך את הגט בפני מבזיו. אך העדיף להישאר, ועל כך נענש במנה נוספת של בושת־פנים, שנתיים לאחר מכן.

לבד מכמה נצחונות בינארציים (כמו 7־1 על פינלנד), הזכייה בגביע אסיה לנוער ב־67', והנצחונות על ציילון החלשלושה, שהעניקו את הכרטיס לאולימפיארת מכסיקו 68', לא ראה צ'יריץ' ברכה בעמלו.

הוא הותיר אמנם לעמנואל שפר נבחרת צעירה שרכשה נסיון בינלאומי עשיר, אך עזב מריר ופגוע, כמאמן לאומי שתווית של כשלון הודבקה לו. יתכן שהשידוך בין מומחה בקליבר עולמי, שבא ממדינה בעלת מסורת ספורטיווית עשירה, לבין ישראל על מימסד הספורט החובבני שלה, האכול מחלוקות פוליטיות ואישיות – היה בעוכריו.

• • •

בספרו World Football Handbook (מהדורת 1964), כתב העתונאי האנגלי בריאן גלנוויל: „מילובאן צ'יריץ' הוא מאמן מצליח וכנראה נעים והליכות והקורקטי ביותר בכדורגל הבינלאומי". גלנוויל הכליל את צ'יריץ' (שמת בשבוע שעבר בבלגראד) בין תריסר המאמנים הטובים ביותר בתבל אז, עם שמות כארמונדו סאברי, ויסנטה פיולה, בלה גוטמן, ספ הרברגר, חלניו הררה, איימורה מוריירה, בילי ניקולסון ואלף רמזי.

אבל בטימבוקטו אשר על גדות הירקון, לא שמעו על כך. ■

משה גריאני – אהבה דו־סיטרית

משה גריאני נחשב אחד מרכישותיה הטובות ביותר של מכבי ת"א בשנים האחרונות. על אף גילו, 29+, עדיין כספית רועמת במגרש, שהעניקה אופי שונה לחלוטין למשחק הקשור של ת"א. מבקיע שערים וגם עוזר להגנה. קשה להבין כיצד וויתרה עליו מכבי נתניה (אומרים שם שהוא זקן ומחפים על הפאשלה). המאמנים אוהבים אותו. מכבי אוהבים אותו ונראה שאהבה זאת איננה חד־סיטרית. בשבת ראיתי במשחק בינוני בדרבי הנפל של ת"א מה הוא יודע לעשות.

מה עשה משה גריאני בדרבי הגדולז

	מחצית ראשונה	מחצית שניה
נעיטות למסגרת	1	0
מסירות מדויקות	14	24
מסירות לא מדויקות	3	4
תיקולים מוצלחים	0	2
תיקולים לא מוצלחים	1	0
נגיחות לשער	0	0
נגיחות מאחור	1	1
ענר עבירות	1	0
ספג עבירות	1	0
איבודי כדור	1	2
ציון		5

תיקול

בכל הדרבי ניסה כוחו ב־3 תיקולים. אין זה חריג. תפקידו – כסוגר אגף ימין בקישור השומר אזורית ועוזר בסגירת הקיצונים (לנדאו במיוחד) – מצביע על פאראדוכס. עומד פעמים רבות מול יריב תוקף, ממש אחד־על־אחד וכמעט אינו מתקל. אם כן, נראה הדבר כניסיון עדין לגניבת כדור ולעולם לא כתיקול/גליץ'. אבל אצלו זו שיטת משחק, אותה פיתח בשל חולשתו הגופנית ובשל כושרו הגופני המעולה. רץ ונעמד מול יריבו. יריב ממוצע, ייפטר מהכדור הצידה ובכך תיעצר התתקפה. אם אותו יריב (אילן שוקרון) יחרוג מהשיגרה ויפרוץ בכוח, עוזבו גריאני מיד ומשאיר המלאכה השחורה לאלו שמכירים אותה (לולו יודע על מה אני מדבר). השיטה נראית נאיווית, לא מעשית בעיניכם? – סימן שלא ראיתם את מכבי ת"א תעונה.

מהירות

גריאני אינו מהיר. כשהכדור לרגליו והוא מרע איתו קדימה (בדרבי זה קרה רק 3 פעמים), הוא אפילו איטי ומגושם בתנועותיו. אך הוא השחקן הנייד ביותר של מכבי ת"א. גם ארז לולו, ילד הכספית של מכבי, אינו נייד כמוהו, כי מושיקו, שלא כלולו, עולה בכל התקפה עד עמדת החוד. מהמם בכושרו הגופני המעולה, כשתמיד הוא ליד הכדור, בשמאל וגם בימין, בהגנה האזורית של הקישור ובסגירת חורים של מגן לאורך הקווים (בעיקר באגפו של מיקי כהן). אפילו מקדים את המגינים בעזרה לבוני, בהוצאת כדור שוער, ולמרות הכל כמעט שאינו רע במהירות, ולעולם אינו מבצע ספרינט. אבל בליגה הזאת, עם הכבדות הישראלית המוכרת, גריאני הנע ללא הפסק נראה כתופעה יוצאת דופן

משחק ראש

נמוך ולא חזק בגופו, ולמרות זאת מנסה כוחו בנגיחה בכל מצב. ניתורו הטוב עומד לזכותו כשיריביו אינם גבוהים ממנו בהרבה. לעיתים נראה מנתר בכל כוחו לכדור החולף מעל ראשו. נוצר הרושם כי הערכתו לגבי יכולתו לנגוח – במיוחד בולט הדבר ברחבת היריב (לא בדרבי) אופטימית מדי. זאת יש לייחס לרצונו העצום להבקיע. בקישור הוא יותר פשרני. לכדור קשה (מגע גופני וודאי באויר) הוא חושש לנתר, אבל אם לא יווצר מגע מסוכן, ינתר לכדור. פעם הקדים את יהודה עמר, נוגח טוב, בכדור נקי של ניתור נטו. אז היה ברור מדוע הבקיע כבר הרבה כדורי נגיחה בקריירה שלו.

לשטח פתוח בצד ימין), אבל יעיל. עצירת הכדור שלו קלאסית. שנהר יודע כי סדרן כזה, שמוריד יריבים משאר חבריו, צריך להשתבץ ליד קשר טכני אמיתי ואז יפרח באמת. היום קשה מעט לצופה להעריך את עבודתו השחורה (הלא הגנתית) כי אין לת"א קשר טכני אמיתי מאז ימי גיורא שפיגל. תורם את שלו גם בשערים (6 אשתקד, השנה בינתיים, 1) בזכות יכולת התברגות ומיקום טוב ברחבת היריב ובעיטה „מלאה" לשער ממרחק בינוני.

טכניקה ויכולת סיום

מסוג השחקנים שכל מאמן הדוגל במשחק טכני, רוצה. לא שיכולתו הטכנית מזהירה (סיני ומלמיליאן אינם על אותה סקלה), אלא עקב נתונים טכניים ספציפיים שיש לו, ואולי רק לו. שחקן של נגיעה אחת בכדור. לא נגיעה של כדורי עומק מדוייקים (אורי), גם לא של העברה מאגף לאגף (סיני). איננו הקשר שמשאיר חלוץ מול שוער, וכשניסה זאת בדרבי, לא דייק. לפעמים באים אליו בטענת חוסר יוזמה וחוטאים לתפקידו. סדרן הקישור האחראי והלא מסתבך של מכבי. כושרו הגופני, מציבו תמיד ליד הכדור. כל מי שניצב בפני מצב מסובך צריך למסרו לגריאני, בעל טביעת עין חדה המראה לו, לפני הגיע הכדור אליו, מי החופשי שהתתקפה תעבור דרכו. מוסר בלי לעצור. הדיוק שלו מדהים (גם בדרבי הפושר, מסר 31 מסירות קצרות ומדויקות לשחרור חבריו ורק 2 לא הגיעו ליעדן). הביצוע שלו איננו אלגאנטי, כמעט אינו מעביר יריב (אלא אם בא בתנופת

פסק דין

דומה כי תרומתו של גריאני לא יזהו להעריך אצלנו מצורה הנכונה. מי נודע כשחקן טוב אמנם, אבל לא מבריק. בנתניה החליט מי שהחליט שהסוס עשה את שלו. היום, במכבי ת"א, כשהוא מוצב נכון במגרש בידי שנהר, מראה תכונות כמותן לא רואים כמעט בישראל. לא רק דינאמו ומנוע של כושר מעולה, סדרן והעזר לכל תמריין בקישור, לא אחטא לאמת כשאומר כי רוב הקרדיט של השיפור במכבי במשחק התתקפה, צריך להרשם לזכותו.

לא אוכל חינם

מנסה להתרומם, משה סלקטר: „בדיעבד מנסל צדק. אז באמת לא הייתי טוב" (צילם: עדי אבישי)

כשראה ג'ק מנסל את חלוצי מכבי חיפה הצעירים, רוני רוזנטל ומשה סלקטר – קבע נחרצות שאין להם עתיד: „רוני לא יהיה חלוץ, ועל סלקטר – חבל על האוכל שהוא אוכל כאן..." המציאות, מסתבר, טפחה קשות על פניו: על רוזנטל קוראים בימים אלה במדורים האירופיים, ואילו משה סלקטר הבקיע מאז 47 שערי ליגה, חלקם גם הביאו ישירות אליפות לקבוצתו, מכבי חיפה. סלקטר יודע שהוא נמצא היום בתקופת שפל, אבל מבהיר שעוד מוקדם להספידו

יונתן הללי

„חבל על האוכל שהוא אוכל כאן..." בכל פעם שמשה סלקטר נקלע לתקופת שפל, יש מי שרואג להזכיר לו משפט אכזרי ובוטה זה. למי שאינו, יודע משפט זה, או כריעבד – קביעה בלתי מדוייקת זו – נאמרה על־ידי המאמן ג'ק מנסל, כשאימן את מכבי חיפה. הדברים נאמרו לחבר הנהלת המועדון, על החלוץ החיפני.

כשהוא שומע משפט זה היום, משוכנע סלקטר כי איש לא סבור כי הוא „אוכל חינם" בחיפה. הסטטיסטיקה מדברת בעד עצמה. ארבע עונות חלפו מאז, 47 שערי ליגה ועוד וכ־15 שערי גביע. מאזן מרשים לכל הדעות. עובדה הנותנת לסלקטר את הכח לומר „הכלבים נובחים השיירה עוברת." הוא גם מרגיש ש„עוד יהיה טוב", כך שברור שהוא מודע ליכולתו המופשרת בימים אלה.

מאז לבש לראשונה את המדים הירוקים, בגיל 8, מה לא אמרו על הבחור. בתקופות שיא נאמר עליו: „סלקטר הוא הנוגח הטוב בישראל", „לסלקטר בעיטת תותח", „סלקטר מריח שערים כאילו היה גשש בדואי". ואילו בתקופות השפל היתה הביקורת נוקבת ועוקצנית.

מה לו ולכדורגל? שאלו, קבעו. מה הוא מחפש על המגרש? הוא משחק עם היריב. גם מאמניו לא פעם נשמעו חסרי אונים לנוכח נסיונותיו העגומים לכבוש שערים. גם מאמנו הנוכחי לא ירע להבליג, וחטיה בחניכו ביקורת נוקבת. סלקטר, יאמרו לך מי שמכירים אותו, לעולם אינו מגיב; הוא שומע הכל אבל בולע פנימה. „בחיל המודיעין הוא היה מקבל סיווג ביטחוני גבוה", אומר חברו לקבוצה שמרגיש „הוא בקושי מדבר ואף פעם לא היתה לו טרוניה כלשהי".

ההתחלה – בבית מכבי הישן

מכבי חיפה ומשה סלקטר 17 שנה ביחד. זה התחיל בבית מכבי הישן, שם פעם בשבוע היה מקפיץ את הכדור בהדרכתו של שמטניק: „היינו ילדים, ולא כמו היום, התנאים היו עלובים. שיחקנו על אספלט. שנתיים התאמנו פעם בשבוע, מבלי שנשחק במסגרת כלשהי".

כשהיה ילד בלטה אצלו תכונה שעד היום היא הכח העומד מאחורי ההצלחה הכבירה: סבלנות. בעזרתה הגיע לקבוצת הילדים, ובהדרכתם של דן אבידן ושמעון (שלפנברג) שנהר עבר בהצלחה את ה„טירונות" של הכדורגל. את המסלול המשיך בקבוצת הנערים, כשהוא יונק כדורגל טוב מהמאמנים משה ששון ואהרן גרשגורן. את האור בקצה המינהרה ראה כשעבר את הסינון הקפדני, ונימנה עם אלו שהעפילו לסגל הבכיר של קבוצת הנוער. המאמן, ג'וני הרדי, מגדל הכשרונות מספר 1 במכבי חיפה, ומי שניתן לזקוף לזכותו את תקומתה של האימפריה הירוקה, קבע בזמנו: „משה חלוץ טוב, קבוצת הנוער זקוקה לו". שלוש שנים שיחק בנוער, כשבעונה השלישית הוא מחזיר להרדי את ה„פידבק" להחלטתו. סלקטר מוכתר כמלך שערי כל ליגות הנוער, 34 שערים נרשמו אז לזכותו. הרדי מתמוגג. גם סלקטר נזכר בתקופה ההיא במידה לא קטנה של סיפוק.

כמו כל נער מתבגר, גם סלקטר ניסה לשרת את המדינה. גיוסו לצה"ל ב־1980, לחיל החימוש, והצבתו לשרות סדיר במרחק שלוש וחצי שעות נסיעה ממגרש האימונים – פגעה ביכולתו. „הצבא פגע בי, ובאותן שלוש שנים נעצרה לחלוטין ההתקדמות המקצועית שלי" – אומר סלקטר, כשהוא מנסה לשחזר: „הייתי משתחרר פעמיים בשבוע לאימונים. הייתי עושה דרך של שלוש וחצי שעות. נמניתי על הסגל הבוגר. המאמן היה ג'וני, הייתי צעיר ושימשתי מחליף. היה קשה לי להשתלב בהרכב, מאחר ובאותה עת היו בקבוצה שחקנים טובים כמו הלל קפלן, מיקי בן־שטרית ומנשה מזרחי, ומאוחר יותר אלי מיאלי. זו היתה חבורה מכובדת למדי של שחקנים, שאני, הילד מהנוער – יחשוב שאפשר להתברג בתוכם. פה ושם שיחקתי, אבל זה לא היה זה".

משחק ראשון – ותבוסה

את משחקו הראשון בהרכב הפותח עשה סלקטר בהדרכתו של המאמן ערן קוליק: „שיחקתי מול הכח ברמת־גן, והפסדנו 3–0. אז היינו קבוצה מפוררת, והכל נראה קודר למדי".

הזמן עשה את שלו, ובמשך השנים התגבש הצוות „הירוק" והעפיל לליגה הלאומית. „אני, כשחקן צעיר, הרגשתי שעדיין לא מיציתי את עצמי, אבל יותר מזה, הרגשתי ששירותי הצבאי יקשה עלי להגיע במהירות לתהילה".

סלקטר ידע היטב על מה הוא מדבר, ואכן – גם בעונה הראשונה בלאומית לא היה לו הרבה מה למכור. הזמן חלף, והחל עידן מנסל במכבי חיפה. המאמן הלאומי בדימוס קובע במהלך מחנה אימונים בקיבוץ הגושרים: „רוני רוזנטל אינו מתאים לקבוצה, הוא לא יהיה אף פעם חלוץ". גם על סלקטר היה למנסל מה לומר, וזאת „מטעמי חיסכון" כפי הנראה. „חבל על האוכל..."

באותה תקופה שיחק סלקטר כבלם, או לחילופין – כקשר נסוג. „אני לא יכול לומר שלדבריו של מנסל לא היה כיסוי באותה עת. זה לא יהיה הוגן. הייתי חלש, הייתי ילד שללא ספק לא ידע בדיוק מה הוא רוצה מעצמו על מגרש הכדורגל. החלטתי שהגיע הזמן לחזור לתפקיד האהוב עלי – חלוץ. פניתי לאבי אבוקרט, שירע אנגלית טוב, וביקשתי ממנו שיאמר למנסל שיתן לי לשחק כחלוץ. מנסל הבין שההנהלה לא עומדת מאחוריו בעניין בקשתו לשחרר אותי, והוא החליט לנסות אותי כחלוץ".

במחזור הראשון של הליגה ישב סלקטר יחד עם רוני רוזנטל ביציע, השניים לא נכללו בין 16 שחקני הסגל.

באימונים נוסה סלקטר כחלוץ, ובמשחק באמצע השבוע מול מכבי חדרה – הצטיין. שבוע לאחר מכן מחליט מנסל: סלקטר בהרכב הפותח. הזמן עשה את שלו. חלפו שלושה־ארבעה מחזורים, ולזכותו היה מאזן של חמישה כיבושים. ההמשך ידוע: 10 שערים באותה עונה בליגה, ושמונה נוספים בגביע. באותה תקופה החלה מכבי חיפה להיות שם דבר בכדורגל הישראלי. בחצי הגמר הבלתי נשכח מול מכבי תל־אביב ברמת־גן (4–4), כבש סלקטר שני שערים. מנסל, כזכור, לא סיים את העונה. „ההצלחות" אילצוהו להתפטר.

מנסל צדק: לא הייתי טוב

עם כל היסורים שעבר אז, סבור סלקטר ש„התקופה שלי אצל מנסל לא היתה רעה בסך הכל. בדיעבד אני סבור שהוא צדק, פשוט לא הייתי טוב".

כשעזב את הארץ, הוא אמר לי בשיחה אישית: „אתה הייתי ההפתעה שלי". גם לגבי רוזנטל הוא טעה, אבל כמו כל אדם – מותר היה לו להחליק. חבל שזה קרה לו דווקא איתי ועם רוני".

בעונת האליפות הראשונה כבש 12 שערים, אך כאן הוא מזכיר כי „עד למחזור השביעי באותה עונה לא פגעתי". אם ירצו או לא, באותה עונה כבש סלקטר את השערים החשובים ביותר, שהביאו את האליפות. 1–0 מול הפועל יהוד, שירדה ליגה, ו־1–0 במשחק הנעילה מול מכבי רמת־עמידר, בו הוכתרה חיפה כאלופה, ועמידר ירדה. אגב, באותה עונה ירדה לארצית גם בני־יהודה, וגם במשחק מולם (2–2) סלקטר כבש.

הוא חש היטב שהראיון עמו מתקיים בגלל חולשתו. במהלכו ניסה פעמים רבות להרגיש כי אסור להספידו. לראיון הוא הגיע מלווה ברעייתו דורית ובתו לירון, שהעניקו לו גיבוי. מפעם לפעם הוא חוזר לנקודה הכואבת, חולשתו הנוכחית. „אני יודע שמחלוץ ברמתי הדרישה היא עצומה. אני מסכים עם כולם שתפקידי הוא לכבוש שערים, וכשאני לא עושה זאת – הקהל ממנו אני חי רשאי לבוא בטענות. אבל חולשה זמנית אינה בהכרח סוף הסיפור. כולם ראו מה קרה לרומניגה ופלאטיני בגביע העולם: הם לא הצליחו במיוחד, אבל זה לא אומר עדיין שהם לא חלוצים מעולים. צריך להבין זאת" – אומר סלקטר בטון גבוה, כשנימה של כעס בדבריו.

לסלקטר, שנולד בהדר הכרמל, אח צעיר, תמיר, המשחק גם הוא במכבי חיפה. סבו היה שוער ליגה בבולגריה. מהבית הוא לא ינק יותר מדי ספורט, אבל עובדה זו אינה מונעת ממנו להישאר איתן בדעתו: „עם סבלנות – עוד אחזור למיטבי".

גם יש לו הסבר לנפילה הנוכחית: „אנחנו משנים סגנון משחק, כשבמשך השנים שיחקנו במערך התקפי, בו תיפקדו שלושה חלוצים כשאני באמצע. השנה זה אחרת, כשאני וארמלי משחקים בחוד לבד. אני צריך זמן להתרגל לסגנון הזה, אבל כמו שאני מכיר את עצמי – זה לא יקח יותר מדי זמן".

קצת מתוסכל, קצת כעוס על חוסר הסבלנות שמגלים כלפיו התקשורת, חבריו לקבוצה והאוהדים, טוען סלקטר: „אני אומנם אדם רגיש, הלוקח ללב כל דבר, אבל אני אדם שאפתן, שבגיל 25 יודע ומשוכנע שהכדורגל הוא המקצוע החזק שלי".

סלקטר רואה עצמו נגן בכיר בתזמורת „הירוקה" של מכבי חיפה. הצלילים שלו מעט עמומים בתקופה זו, אבל הוא עוד עתיד להיות הסולן הראשי בסימפוניה החיפנית.

תעודת זהות

שם מלא: משה סלקטר.
תאריך לידה: 3.12.1961
מזל: קשת.
עיניים: כחולות.
שיער: חום־שחור.
משקה אהוב: חוץ מחריף, כל דבר.
אוכל אהוב: במיה.
שחקן נערץ בארץ: מלמיליאן.
שחקן נערץ בעולם: רומניגה.
מאמן: שרף, שוייצר, שנהר.
מאמן בעולם: בקנבאואר.
משחק זכור: שני משחקים: המשחק מול עמידר, שהיקנה לנו את האליפות. ובאותה עונה המשחק מול מכבי נתניה. בשניהם כבשתי.
גול זכור: מול עמידר 1–0, ואליפות.
אהבות: כדורגל, טניס.
תחביבים: דיג.
תקוות: אליפות.
שאיפה: עוד ילדים במשפחה.

האהבה לבעל הובילה לאהבה לכדורגל

היא הכח מאחוריו, רעייתו החיננית של משה סלקטר, דורית. את עולם הכדורגל לא הכירה לפני משה. היום היא נמצאת עמוק בתוך העניין: „האהבה לבעל הובילה לסימפטיה שלי לכדורגל" היא אומרת.

את התקופה הנוכחית מגדירה דורית כקשה ביותר מבחינתה: „משה הוא אדם סגור, שאינו מרבה לשתף את הסובבים אותו בלבטיו. אני מרגישה שעכשיו לא הולך לו, וזה בא לידי ביטוי בבית. משה כמעט ולא אוכל, אינו מצליח להרדם בלילות, מצב רוחו רע, יש לו פחות סבלנות אלי ולילדה; הוא כעוס, אנו כמעט לא יוצאים מהבית. בקיצור: כרגע המצב לא טוב..."

היא גם מודעת לסיבה: „כשלא הולך על הדשא הירוק, כל החיים משתבשים. אני לא הולכת לכדורגל, אבל אני שומעת את הביקורת. גם משה אינו מכחיש. הוא אדם מבוגר ומבין. בשיחות המעטות שהיו לנו בעניין, אני מרגישה שהוא מודע לנפילה המסויימת שחלה ביכולתו".

„אני זוכרת כמה היה נפלא כשמשה הוכתר על־ידי „מעריב" ו„ידיעות" כשחקן השנה. הרגשנו את השמחה בבית, ראינו כל הזמן אור. סוף־סוף יצא לו משהו מזה, ובעקיפין גם לי. היום זה לא בדיוק כך, אבל לי אין ספק, גם אם אשמע לא אובייקטיווית – למשה עוד יהיו ימים משגעים בכדורגל".

משה עם רעיתו דורית ובתם לירון (צילם: שלמה מוסקוביץ')

גם כאן משחקים ב„כסאות מוסיקליים": מוזס מאלון (משמאל) החליף בוואשינגטון בולטס את ג'ף רולאנד, שהלך לפילדלפיה 76'. מי ייהנה מהחילופים הללו?

שבועספורט מעריב

שני „הזקנים". קארים עבדול ג'אבאר (משמאל) מנסה לחסום הטבעה של ד"ר ג'יי. שנה אחרונה בליגה

מישל דיין, טרק כמעט את כל הדלתות בהפועל ירושלים – נקלע לעימותים עם רוב חברי ההנהלה, עם שחקני הרכש שהובאו לקבוצה „הוא שנא אותנו", אומר עליו השוער הבינלאומי אריה בז'ראנו ◻ „היה מחול שדים – לאחר שהתחלנו להפסיד. שחקנים איבדו מוטיוואציה" ◻ עכשיו פתח דיין דף חדש בקריירה שלו, הפעם כאורח בבני־יהודה ת"א. „מרגיש שם שגעון", הוא מכריז ומקווה שהיחס אליו יהיה שונה מזה שהוא עצמו נתן בירושלים לאורחים מהשפלה

אבי מורגנשטרן

היום, משכונת התקווה, מסתכל מישל דיין על קבוצת נעוריו, הפועל ירושלים, ברגשות מעורבים. הצליח לצאת, מהביצה העמוקה של קטמון, אבל ככל זאת כואב לו, שהקבוצה במצב העניינים הנוכחי, צועדת בביטחה לעבר ליגה א'. לא נעים. דיין, לעומת חבריו המתוסכלים, פותח דף חדש. דף זהוב, במדי בני־יהודה תל־אביב.

הובא לשכונה, כדי למלא את החלל החסר בחוליית הקישור, אחרי שניסים כהן חזר לבית"ר ת"א. לא היה לו קל, למישל דיין לעזוב את ירושלים. ההנהלה הירושלמית, לא רצתה לוותר עליו בקלות. בפגרה, היו שמועות עקשניות שהוא עומד לחצות את הכביש לבית"ר. דיין אהב את הרעיון. מרכז הפועל, בכלל לא. הרעיון הוקפא. דיין קצת מצטער. „הרעיון היה מאד

בשכונת התקווה בתל־אביב יודעים לארח יפה את מישל דיין. מגישים לו כוס תה אחרי האימון. מפזרים לידו חיוכים. הרבה אופטימיות, הרבה מאד תקווה.

מעשי. לא סתם שמועות שהופרחו באוויר, היה להן בסיס מוצק. אבל לצערי, היתה התנגדות גדולה של מרכז הפועל והנהלת הפועל ירושלים הודיעה לי כפירוש שיהיה מאד קשה להעביר אותי ליריבה העירונית".

יש הטוענים, שהנהלת בית"ר ירושלים, עשתה את כל התרגיל הזה, כדי להכניס את אורי מלמיליאן ללחץ. דיין חושב שיכול היה לשתף פעולה עם אורי ובצורה טובה מאד.

לא בא לגנוב את ההצגה

לא חששת שיקחו אותך לבית"ר ירושלים, כדי להיכנס לנעלים הגדולות של אורי?

דיין: „קודם כל, מי אומר שבמקום אורי. הייתי רוצה לשתף איתו פעולה, לשחק יחד. שנית, אני לא צריך להיכנס לנעליים של אף אחד. אני לא בא להחליף אף אחד. אני מישל דיין. גם בבני יהודה לא באתי כדי לגנוב את ההצגה לאף אחד. לא מחפש את זה. רק רוצה לעזור לקבוצה להצליח".

אוהדי הפועל ירושלים אהבו להשוות בין מלמיליאן לבין דיין. היו שכינו אותו 'המלמיליאן של הפועל'. דיין ממהר מאד להוריד את ההשוואה הזאת, ולפרק אותה לגורמים. קטנים קטנים.

„אולי הישוו אותי לאורי בגלל סגנון המשחק הדומה שלנו. שנינו שחקנים טכניים, אבל כאן למעשה מסתיימת ההשוואה ביני לבין אורי. כמו שכולם יודעים, אין מה להשוות ביני לבינו. אורי יש רק אחד".

מישל דיין, כוכב בירושלים. גדל בקטמונים והיום מתגורר בדירה מרווחת. חי טוב, בזכות הכדורגל. בן 16 ושבעה חודשים עלה לבוגרים. הוא זוכר היטב את המשחק הראשון שלו – מול מכבי נתניה. לקח לו כמה שנים טובות, עד שהפך ל'סנטר' של הפועל ירושלים. גם היכולת הטכנית וכושר המנהיגות שלו, לא הצליחו להאפיל, על ניהול כושל, מגרש מוזנח, חוסר אמביציה, שתורגמו לירידות לליגה הארצית.

„אני לא טיפוס ל'ארצית"

כשירדה הפועל ירושלים בסוף השנה שעברה, פעם נוספת, לארצית, החליט דיין שנמאס לו וזהו. רוצה לעבור קבוצה. להתקדם. „הרגשתי שלא אוכל להתקדם יותר בקבוצה, כי ירדנו ליגה. אני לא שחקן בשביל הליגה הארצית. לא מתאים לי. שחקן ברמה שלי, נעלם שם מהר מאד. הרגשתי שבקבוצה אחרת אני יכול לתרום יותר ולהוכיח את עצמי. מנסיון אני קובע כי הרמה בליגה הארצית מאד ירודה. הקבוצות משחקות שם חוק ולעתים ברוטאלי. אין שם כדורגל, שלא לדבר על המתקנים שהם מתחת לכל ביקורת". אפשר לחשוב שמגרש קטמון הוא האח התאום של וומבלי...

בשנה שעברה, דיברו על הפועל ירושלים כמודל לחיקוי. לפחות בתחילת הדרך. הרבה בזכות חגי אפרת, הבוס. דובר על ניהול תקין, תשלומים בזמן ואפילו על רכש מתוגבר מתל־אביב. אבל אחרי 15 מחזורים החלה הגלישה של ירושלים לעבר תהום הארצית.

מחול שדים

„עד למחזור ה־15 היינו מדורגים כחמישייה הראשונה בטבלה. הכל היה וורוד. הכסף בא בזמן, האווירה טובה. אבל אחרי ההפסד למכבי חיפה, לא ניצחנו כ־9 מחזורים ואז החל מחול השדים. פיטרו את המאמן, האוהדים נכנסו ללחץ, ההנהלה נכנסה ללחץ והתחילה להיות אווירה קשה בקבוצה. בעיקר בין השחקנים. היתה אווירה גרועה מאד. לצערי, נוצרה מתיחות בין השחקנים. רבים מהם איבדו מוטיוואציה. לא היה חשק להמשיך ולהילחם. לדעתי, היה לנו צ'אנס רב גדול להישאר בליגה. אבל בגלל חוסר אמונה, ירדנו לארצית".

דיברו הרבה על קליקות בתוך הקבוצה. מצד אחד, אתה וחבריך מירושלים, ומהצד האחר, הרכש התל־אביבי

דיין: „בכל קבוצה יש קליקות. לדעתי, ניפחו את הסיפור הזה מעל ומעבר. בגלל המצב הקשה שנוצר, טבעי היה שיווצרו קליקות בין השחקנים הירושלמים, לבין הרכש מתל־אביב".

למה טבעי?

דיין: „למה? בתחילת העונה הכל היה בסדר. לא היו קליקות. אבל אחרי שהתחלנו להפסיד, היה ברור שהרכש התל־אביבי – חוץ מנחמיאס – פשוט לא היה בכושר. לעומת זאת, הירושלמים, היו טובים. ואז באופן טבעי, נוצרו הקליקות. אחד לא פירגן לשני וכך גם נראתה הקבוצה. כולם היו בתוך המערבולת הזאת. אם אני הייתי שותף? – אני חלק מהקבוצה, אבל בעקרון הקדשתי את כל כולי למשחק. אבל בכל חברה נורמאלית, אחד מרכל על חברו מאחורי הגב. אבל לא כמו שניפחו את זה".

טורק לא ליקק דבש

ג'ימי טורק, לדוגמה, לא בדיוק ליקק דבש אצל השחקנים הירושלמים. הוא טען שמתנכלים לו באופן שיטתי..

דיין: „ג'ימי אמר שלא מסרו לו ולא שיתפו אותו וזה בפירוש לא נכון. הוא היה שחקן הרכב, ואם הוא היה מבקיע שער, אז כולם וגם אני, היו מבסוטים, כי ההצלחה שלו זו ההצלחה של הקבוצה ושלי. אף אחד לא ניסה להכשיל אותו. כשג'ימי הגיע לירושלים הוא קיבל את כל הכבוד הראוי. גם בגלל השם שלו וגם משום שהיה שחקן נבחרת. אבל אחר כך נוצר הקצר. לדעתי, גם בגלל התקרית שהיתה לו עם אחד האוהדים. מאז החל לרדת בכושר. זה הכל סיפורים, שלא מסרו לו או שהתנכלתי לו. כשהגיע לירושלים, הייתי הראשון שאירח אותו בביתי וגם עזרתי לו להתאקלם בקבוצה. אחר כך באה אצלו הירידה בכושר והקהל גם הלחיץ אותו. הוא סתם טען שמתנכלים לו".

גם עם רפי אליהו לא היה לך בדיוק סיפור אהבה..

דיין: „לא רק איתי – היו לו חיכוכים עם כל הקבוצה. הוא הגיע להפועל ירושלים כבר בסוף הקריירה שלו. אולי משום שהיה הגיס של המאמן אליהו עופר. אחרי זמן קצר קיבל הצעה טובה יותר מיבנה ואז התחיל לעשות פרובוקציות. גם טען שלא מוסרים לו. לי אישית, לא הפריע שהוא בא לקבוצה. אם היה טוב, אז כולם היו מבסוטים. שרפי אליהו לא יספר סיפורים. שמעתי שאמר שהביאו אותו לקבוצה כי אני לא הייתי טוב. שטויות. הבקעתי אז 12 שערים. עובדה שהוא בא ומהר מאד עף".

„אני מערך מלידה"

בזמנו אמרו שאתה תומך בכהנא?

דיין: „אני לא תומך בכהנא. יואב בסון התראיין לעיתון אחד וטען בשמי, שאני והוא תומכים בכהנא. הכתב אפילו לא טרח לברר אם זה אמת. אני לא כהנא. אני מערך מלידה".

איך אתה מרגיש היום, כשהפועל ירושלים בדרך לליגה א'? יש לך קצת יסורי מצפון, על שאתה לא יכול לעזור?

דיין: „קשה לי לראות את הקבוצה מדרדרת כל הזמן. זה בטח לא נעים לעזוב ספינה טובעת. אבל הייתי חייב לעזוב. בעבר, כשפנו אלי קבוצות גדולות בלאומית, כמו מכבי חיפה, לא הסכמתי לעזוב את ירושלים. בסך הכל, הפועל ירושלים נתנה לי המון מבחינה מקצועית וכספית. היא סידרה אותי. אבל פחדתי שהשנה אני אמחק בליגה הארצית. ראיתי שאין להם שום כוונה מוגדרת לעלות חזרה ללאומית. עובדה, תראה מה קורה שם. אני עדיין בקשר הדוק עם חברים מהפועל ירושלים. הקבוצה חשובה לי. הם מתקשרים אלי אחרי כל שבת, ומספרים איך היה המשחק. בסך הכל מרובר בחברים שגדלתי איתם. צריך לזכור, שאני אמור לחזור אליהם בסוף השנה. אז אני לא הולך לירוק מהצלחת שממנה אני גם אוכל. המצב קריטי מבחינתי. אני מקווה שלא אפגע. רוצה שיתנו לי צ'אנס להוכיח את עצמי. אם תהיה הנהלה רצינית, שתרצה לעלות ללאומית – אולי אסכים לחזור".

גם בעונה שעברה היתה הנהלה רצינית, אבל זה לא עזר.

דיין יודע בדיוק מי גרם להפועל ירושלים לרדת לארצית.

„היה בזבוז כספים גדול. זה החל עוד לפני שחגי אפרת הגיע. לא היתה הנהלה מסודרת. כשהוא הגיע, המצב השתנה לטובה. אבל הרכש לא היה טוב. ביזבוז על שחקני הרכש המון כסף והם לא תרמו כמעט בכלל. אם היו טובים, הקבוצה לא היתה נמצאת היום בארצית, אלא במקום שהיא ראויה לו. היו צריכים לקנות פחות רכש, להביא שוער יותר טוב מבורדנו, להחזיר את ציון מרילי – ואז היינו יכולים להיות שם בכדורגל הישראלי. היה לנו שלד שחקנים כייתים טוב".

דיין קצת נסחף. לא ברור על איזה שלד הוא מדבר. גם אחריות אישית, איננה התחום שלו. מנהיג הקבוצה, לא רואה עצמו אשם בצורה זו או אחרת בירידה. מנטאליות.

בבני יהודה, דיין מרגיש שגעון. פתח את הדף כזהב, ברגל ימין. כבש שער, ניווט היטב את משחק הקבוצה. הפעם הוא על תקן של רכש. אלא שבשכונת התקווה יודעים לקבל אורחים. למזלו של דיין. „קיבלו אותי בצורה נפלאה. גם מבחינה מקצועית וגם חברתית. הקהל אוהב אותי. בינתיים הולך לקבוצה – וגם לי. מתאים לי להיות שם עוד עונת לפחות, אבל זה לא תלוי ביי".

גם הזימון לנבחרת לא תלוי בו. אלא במאמן היוגוסלאווי מיחיץ'. דיין, 25, מרגיש מספיק בשל למדי הנבחרת. „כל שחקן רוצה להגיע לנבחרת. הקבוצה שבהפועל ירושלים לא קיבלתי כותרות. תקופה היתה זמן רב בתחתית. מאמנים לא בדיוק הסתכלו עלי. אני מקווה שבעידן החדש, יזמינו גם אותי ■

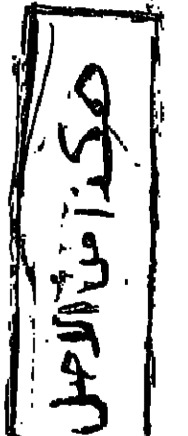
בז'רנו: היתה קנאה עיוורת, דיברו מאחורי הגב

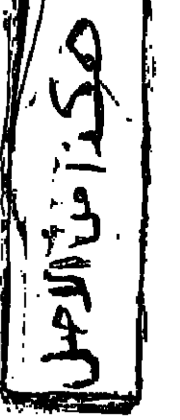
אריה בז'רנו. ספורטאי למופת. שוער וותיק. בעונה שעברה היה שוער הפועל ירושלים. היום מאמן הפועל בת־ים. גם לו יש מה להגיד על התקופה שלו בירושלים. הוא בטח לא פיום לעצמו בדרך מת"א את „ירושלים של זהב".

בז'רנו: „דיין והחברים שלו שנאו אותנו מהרגע הראשון. הם חשבו שאנחנו מרוויחים כסף פי מאה מהם. היתה קנאת עיוורת כלפינו. מהרגע הראשון דיברו עלינו מאחורי הגב. ממש לא ייאמן איך שהם התנהגו. היו שמים אותנו, החבר'ה מתל־אביב, לפני כל אימון, לבד בחדר קטן – והם היו בחדר השני. דיין ועוד שחקנים היו מדברים במארוקנית, כדי שלא נבין מה מרכלים עלינו. הרגשתי שם כמו נטע זר. עכשיו אולי דיין מצליח ואני באמת מאחל לו הצלחה – אבל שיגיד איפה היתה הפועל ירושלים בלי הרכש? לא הייתי קורא למה שהוא אומר דבר לא הוגן, אלא חוצפה. הם קינאו בנו מבחינה מקצועית. בגלל זה ורק בגלל זה, הקבוצה ירדה. היתה גם שנאה בינם לבין עצמם.

„הם היו רצים כל יום למקומון בירושלים ומשמיצים אותנו. מישל חולה פרסומת, כמו חבריו. היו כותבים בעילום שם כמה אנחנו לא טובים וכמה אנחנו מרוויחים... זה היה מחריד, ממש קשה להאמין. כמשחקים, היה אומר לחברים שלו במארוקנית שלא ימסרו לג'ימי. זה ברוק.

„תאמין לי, באמצע העונה הייתי מוכן לוותר לא רק על השכר, אלא על הכל – ולברוח משם מהר. מסכן מאיר נחמיאס. הם קנו את הכרטיס שלו. אם לא, כבר היה יורד מירושלים...ברגל. עכשיו מישל דיין הוא רכש בבני יהודה. שילמד איך מקבלים רכש. איך מתנהגים כמו בנאדם. בשכונה, אם יפתח את הפה, כמו שפתח בירושלים – יטיסו אותו לכל הרוחות".

מי יעצור את לארי בירד

אלכס דורון

מחר תישמע שריקת הפתיחה לעונה ה־41 של ליגת הכדורסל הטובה ביותר בעולם ■ 22 קבוצות יפתחו במירוץ הגדול לבלימת אלופת העולם, הבוסטון סלטיקס, עם השחקן הגדול מכולם – לארי בירד ■ הכל על היערכות הקבוצות לקראת העונה החדשה, על הכוכבים הוותיקים וה„רוקיס" הטריים, על המאמנים שיתחרו על מאזן משופר ■ כל התחזיות מצביעות – איך לא – על הסלטיקס כאלופה גם העונה

העונה ה־41 של הנ.ב.א. תצא מחר לדרך, עם סירה נכבדה של שאלות, ממש כמו ב„בועות":

● האם יעלה בידי האלופה, הבוסטון סלטיקס, לזכות בכתר ה־17 – והשני שלה ברציפות – הישג שלא היה כמותו מאז עשה זאת הרכב אחר של הסלטיקס, בהנהגת ביל ראסל הגדול, בעונות 1968 ו־1969?

● האם תוכל הסלטיקס, שרבים רואים בה את הגדולה מכולם, לקבוע גם שיא חדש: ניצחון בכל משחקי הבית? אם תפסיד העונה, ולוא אך במשחק בית אחד – כפי שאירע לה בדצמבר שעבר כשנכנעה ב„בוסטון־גארדנס" לפורטלנד – די יהיה בזה כדי ליצור מצב בלתי אפשרי, במאמציה להשוות את המאזן הביתי המרשים של העונה שעברה 50–1 (כולל הפליי־אוף) וכך גם לא תגיע ליעדה, 41 ניצחונות בית רצופים.

● האם תשפר בוסטון את מאזן השיא שלה בניצחונות חוץ (14–27)?

● האם תוכל לנצח ב־68 מתוך 82 המשחקים בעונה הסדירה – וכך תיקבע שיא נ.ב.א. אחר, שישפר את שיאה הנפלא מהעונה הקודמת (15–67)?

● האם תוכל בוסטון של לארי בירד, רוברט פריש, קווין מקהייל וביל וואלטון, לנצח ב־8 משחקים רצופים בפליי־אוף? – אם תעשה כן, תשפר שיא נוסף, שגם אותו קבעה אשתקד, בעת שניצחה בסידרה שהחלה במשחק האחרון נגד אטלנטה, נמשכה ב־4 ניצחונות על מילווקי ונסתיימה בשני הניצחונות הראשונים בגמר־סל מול יוסטון.

● היעלה בידי הסלטיקס לנצח בסך־הכל ב־83 משחקים בעונה החדשה – ולשפר את שיא הליגה (82 ניצחונות מול 18 הפסדים בלבד) שקבעה אשתקד?

● האם תצליח הקבוצה הקשישה בליגה, להתגבר פסיכולוגית ופיסית על האבידה הגדולה שנגרמה לה עם מותו של מגוייס־הקיץ המצויין שלה, לן באייס (הרעלת קוקאין)? באייס, גארד מעולה, נחשב לרכש הטוב ביותר שלה מאז שנים אחרות. תלו בו תקוות מרקיעות שחקים בזכות יכולתו המגוונת כקלע, ריבאונדר ושחקן מהיר. נאמר עליו שהיה הטוב מ־60 הטירונים שניסו להתקבל לליגה.

ובצד כל השאלות הללו ואחרות הנוגעות באלופה – גם תהיות לגבי האחרות:

● מה יכולתן של לוס אנג'לס לייקרס, פילדלפיה 76', ויוסטון רוקטס – שימשיכו באורח מסורתי לקרוא תיגר על הסלטיקס?

מה מכינות 23 הקבוצות בליגה הטובה בעולם, שרק נפלטיה מוצאים לעצמם מקום בשלב זה או אחר של הקאריירה שלהם, בקבוצות העולם הישן, באירופה?

הסלטיקס

בוסטון לא ביצעה הקיץ רכש מרשים בהיקפו, ולא „ניפנפה" שחקנים בולטים במסגרת תהליך־קיצוצים או הצערה דראסטית; גם לא החליפה מאמן, וקיי.סי. ג'ונס יחל עתה את עונתו החמישית כשמאזן הצלחותיו מרשים־מדהים (192–54) מתוך מאזן הצלחות כולל של 7 עונות ב־נ.ב.א. העומד על 347–145). היא תמשיך להתבסס על ותיקיה המצויינים, לארי (הגדול מכולם) בירד, רוברט פריש, קווין מקהייל, דניס ג'ונסון, דני איינג' וביל וואלטון. המטרה הראשונה – לבד מהשאיפה לכתר האליפות – להגיע בפעם הרביעית ברציפות לפליי־אוף. בירד נושא עיניו באורח פרטי לתואר הרביעי ברציפות של „הכדורסלן היעיל ביותר" (MVP), שאיש טרם זכה בו קודם לכן (שלוש זכיות בתואר אישי זה, רשומות לזכות ביל ראסל, וילט צ'מברליין ומוזס מאלון). עיקר כוחה: הכימיה המעולה שבין שחקניה, התקפות מתפרצות, ריבאונד חזק ומשחק הגנה קבוצתי. חל אצלה שיפור מסויים ביכולת הקליעה מבחוץ, עקב שילוב טוב יותר של הצעירים ג'רי סיקטינג, סקוט וודמן וריק קארלייל.

הנאטס

ניו־ג'רסי סיימה את העונה שעברה מאוכזבת, עם מאזן 39–43. רכשה הקיץ את אורלאנדו וולדריג' משיקאגו, וכמה „רוקיס" במסגרת הדראפט, ועיסקות אחרות. המומחים ממליצים לעקוב במיוחד אחר הצעיר החדש דוויין („פרל") וואשינגטון, גארד מסירקוז, עקב יכולת הקליעה שלו (ממוצע בקולג' 17.3). ההערכה: תהיה השנה חזקה יותר, אם כי הכל תלוי בבריאותו של „בייבי גורילה" דריל דאוקינס ובשילוב המחודש בינו לבין הלבן מייק גמינסקי. התוכל להשתחרר מהאווירה העכורה שיצרה אשתקד פרשת מייקל ריי ריצ'ארדסון והסמים? מה תהיה תרומתם של אלברט קינג ואוטיס בירדסונג?

הניקס

ללא ארני גרינפלד (פרש), קני „החיה" באניסטר (בחולון); כאשר קיים סימן שאלה לגבי ברני קינג, שהחלים אחר שנת שכתון וניתוחים בברך, אך בשבוע שעבר נפצע שוב – איזו טרגדיה אישית: בעת ג'וגינג בסנטרל פארק בניו־יורק נתקל בבור השקייה, סובב ברך ועתה חוששים שגמר עם הכדורסל (!). הקבוצה הפצועה ביותר אשתקד, רוצה לשכוח את המאזן הגרוע ביותר שהשיגה ב־20 שנה (23–59). השאלה: האם הבריאו גם ביל קארטרייט, פאט קאמינגס ובעיקר פאט יואינג (החמיץ אשתקד 32 משחקים)?

הבולטס

עם צוות כמעט חדש, כולל המאמן קווין לאפרי (עונה 12 ב־נ.ב.א., אך רק ראשונה, כמלואה, בוואשינגטון): עם רביעיית ותיקים חדשים כמוזס מאלון, טרי קאטלדג'(באו מה־76'), דרווין קוק (נחת מהנאטס), ג'יי ווניסנט (מדאלאס) ועם רוקי'ס חדשים ובראשם וויליאמס, „פורוואורד" חזק באורח בלתי רגיל, עם שליטה בכדור וקליעה טובה מרחוק (ממוצעיו: 17.8 נקודות, 8.5 ריבאונדים). הבעייה: תקופת ההתגבשות של הותיקים. מאלון, קטלדג' ו־וונסנט אמורים לפתור בעיית הריבאונד, שנחשפה אשתקד במלוא עוצמתה. ג'ף מאלון ייקרא לקלוע יותר ו„השרוך" הסודאני מאנוטה בול אמור להתפתח צעד נוסף לקראת מטרתו: להיות מושלם יותר.

ה„סיקסרס"

פילדלפיה סיימה את העונה הקודמת עם מאזן 54–28, עם מאמן חדש מאט גוקואקס (קודם היה רק עוזר־מאמן). הקיץ איבדה את מוזס מאלון, ובמקומו באו ג'ף רולאנד וקליף רובינסון מה„בולטס", רוי הינסון מקליוולנדרוטים מקורמיק מסיאטל. השתחררה מהתחייבויותיה גם לטרי קאטלדג', קלמון ג'ונסון ובוב מאקארו (הלך למילאנו). „החלפנו כמה פרצופים, אך לא שינינו בשאיפתנו להיות קבוצת צמרת", הכריז גואוקאס. ללא מאלון הדומינאנטי, יש עדיין תחושה שנכנסה ל„שבע שנים רזות", אך יתכן מהפך – תודות לחבורה מגוונת ורבת יכולת עם צ'ארלס ברקליי בראשה, שהעניקה לה „כוח אש", מהירות ושיפור בחסימות ובריבאונד. השאלות המטרידות: היש חיים גם אחרי מוזס (מאלון)? האם כל הכשרון שנצבר בה יתועל כהלכה להצלחות? האם רולאנד בריא? מה קורה עם אנדריו טוני וד"ר ג'יי?

ההואקס

אטלנטה, אחת הצעירות ביותר בליגה, סיימה אשתקד עם 50–32 – וצהלה. הרכש המשמעותי היחיד הקיץ: מייק מקגי, הגארד של הלייקרס. הבעיות שטרם מצאה פתרון: היש לה קשיחות נפשית להמשיך ולהפגין יכולת, שעה שכל מטאטא יורה – כולל אלוף ה„ראנק" ספאד ווב? חוסר הדיוק בקליעות עונשין, שגרמו לה הפסדים לא מעטים במשחקים חשובים. המפתח להצלחה: ריבאונד.

הבולס

בדיוק ההיפך מאטלנטה: מאזן אשתקד של שיקאגו 32–50. עתה, עם מאמן חדש – דאג קולינס, 35, צעיר מאמני הליגה, בעבר מכוכביה – ועם שחקן הפכפך כארל קיורטון (אשתקד בדטרויט וקודם במילאנו). רכשה את סטיב קולטר מפורטלנד ואלסטון טרנר מדנוור. איבדה (כנראה) את ג'ורג' („אייסמן", איש הקרח) גרווין (יצא לרומא). הבעיה השיגרתית: האם יזכה כוכבה מייקל ג'ורדן לשיתוף פעולה מספיק מכל חבריו? האם תעניק ההנהלה גיבוי הולם וסיוע למאמן השואף לכדורסל מלהיב יותר?

„תאומי המגדל" של יוסטון, אקים אולג'וואן (מימין) ורלף סמפסון – כשלידם מסייע רודני מקריי (עם הגב למצלמה) – „עושים גגות" בקצב מדהים. הסכן האמיתי של הליגה

הקאוואלירס

קליוולנד היא קבוצה בעלת פוטנציאל, אך קשה לומר כמה זמן יידרש להביאו לידי ביטוי. העונה, עם מאמן חדש לני ווילקינס (14 עונות ב־נ.ב.א.) ועם המגוייס מס. 1 בדראפט, בראד דאוטרי (2.14 מ'; 62 אחוז הצלחה מהשדה, מעל 20 נקודות בממוצע בקולג'), מקווה לסיים עם מאזן חיובי (אשתקד 29–53). קצרה כמה הצלחות מדהימות בעונה הקודמת – כמו ניצחון חוץ על הלייקרס ובבית על בוסטון ומילוואקי. כוכבה העיקרי: ווארלד ב. פרי, הקלע מס. 10 בליגה (ממוצע 23.4 נק'), טרם השלים את המו"מ הכספי.

הפיסטונס

הרכש המשמעותי ביותר שביצעה דטרויט: אדריאן דאנטלי, הקלע המצויין מיוטה, שבא במקום מצויין אחר, קלי טריפיוקה. סיימה אשתקד במאזן 46–36. דאנטלי וסידני גרין (בא משיקאגו) חייבים להשתלב במשחק עם עמוד התווך שלה וסמלה המסחרי, אייזיאה תומאס. תפקיד מפתח יהיה שוב לסנטר ביל ליימביר (אלוף הריבאונד). המאמן צ'אק דיילי זקוק לשלושה ניצחונות כדי לקבוע שיא של 152 ניצחונות למאמן בקבוצה זאת (השיא הקיים, 151 של ריי סקוט).

הפייסרס

את העונה שחלפה סיימה אינדיאנה, בעלת מסורת של כדורסל טוב שלא באה לידי ביטוי במאזן, עם מאזן שלילי 26–56. עתה, תהיה עם מאמן חדש ומפורסם כג'ק רמזי, ועם ג'ון לונג שבא מסיאטל וקייל מייסי משיקאגו וכן עם רוקי חדש ומבטיח מאד כצ'אק פרסון (2.05 מ'; „חסר מיגבלות בקליעה" אומרים עליו, 23.8 נקודות בממוצע). רמזי, כהרגלו, יביא כמה חידושים, אך השאלה: האם שחקן המפתח קלארק קלוג בריא?

הבאקס

הרכש המשמעותי של מילוואקי: ג'ק סיקמה שהובא מסיאטל. את העונה שחלפה סיימה במאזן 57–25. סיקמה, 7 פעמים כוכב משחק השנה מזרח־מערב, אמור למלא תפקיד חשוב תוך שיתוף פעולה עם סידני מרנקריף, טרי קאמינגס ופול פרסיי. אך השאלה הגדולה: האם סיקמה יסתום את החור והאם הוא האיש המתאים לכך? בעייתה העיקרית: עמדת הציר.

סידני מונקריף, המנוע של מילואקי

הנאגטס

הדנוור תמשיך לסמוך על אלכס אינגליש (29.8 נקודות בממוצע, אשתקד) שהצעידה למאזן 47–35. לא ביצעה רכישות גדולות. הבעייה העיקרית: ריבאונד. סמלה המסחרי: הגנה לוחצת. מחפשת תשובה לתופעת „תאומי המגדל" ותנסה לסמוך על בלייר רסמוסן (2.14 מ'), „פרוייקט הטיפוח" הפרטי שלה.

הרוקטס

אשתקד היתה ליוסטון עונה גדולה: 31–51 בסיום, 5–36 בבית, 20 נצחונות רצופים, פיינאליסטית בפליי־אוף, קהל נלהב שנדלק על תאומי המגדל ראלף סמפסון ואקים אולג'ואן. לא רכשה איש, לא החליפה אף אחד. מצפה ששישה שחקנים שרכשה בשלושת הדראפטים האחרונים יתנו פרי.

הקינגס

הרכש הבולט ביותר של סקרמנטו: ג'וניור ברידג'מן (מהקליפרס). אשתקד: 37–45. על הנייר ניכר שיפור, ועתה באה שעת האמת שלה. הצמד דרק סמית ורג'י תאיוס, ידיד מכבי ת"א, אמור להעניק לה גב איתן.

הספרס

מאזן אשתקד של סאן־אנטוניו: 35–47. עתה, עם מאמן חדש, בוב וייס ורכש בולט – מייקל תומפסון (2.09) מפורטלנד. לאחר פתיחה גרועה, הדהימה בניצחון על הלייקרס וממנו זינקה עד ששוב שקעה במשבר (21 הפסדים ב־25 משחקיה האחרונים). מאמנה שואף לסגנון מעורב דנוור ודאלאס, עם יכולת היחלצות ממצבים קשים.

הג'אז

השאלה הגדולה ביוטה: מי יחליף את דאנטלי? מי יקלע במקומו? וכן האם מארק איטון (2.20 מ') יהיה בריא מתחילת העונה? מאזן אשתקד: 42–40. הפנים החדשות: קלי טריפיוקה והסנטר קנט בנסון (מדטרויט). בעייה אחרת: האם דרל גריפית יהיה בכושר מספיק כדי לעשות צרות ליריבות?

הוואריורס

אשתקד סיימה גולדן־סטייט עם 30–52. עתה יש לה מאמן חדש, ג'ורג' קארל ורוקי חדש, כריס וואשברן (2.12 מ'), הטוב בענקי המכללות אשתקד, כשרון לא מהוקצע. מבטיחה שינוי קיצוני בהגנה ויתר תרבות. מקווה להגיע לפליי אוף, לראשונה אחרי 9 שנות היעדרות. המפתח להצלחות: התיאום בין ג'ו בארי קארול (לשעבר סימאק) דוואשברן.

המאווריקס

האם הגיע זמנו של הגרמני דטלאף שרמפ לנסוק לדרגת כוכב ב־נ.ב.א? – זו אולי השאלה העיקרית בדאלאס, שסיימה אשתקד במאזן 44–38, ולה אחד המאמנים הוותיקים ביותר בליגה, דיק מוטה (19 עונות ומאזן אישי של 753–723, מזה 121–280 בדאלאס, בה ידריך עונה שמינית). הרכש העיקרי: אל ווד, הגארד של סיאטל. משתבחת בכך שזו עונה רביעית ברציפות שהיא בעלת המספר הנמוך ביותר של איבודי כדור (ממוצע 15.7) ושניה אחרי הלייקרס בממוצע קליעות (115.3), אך במקום 21 מ־23 קבוצות הליגה בנקודות ספגה (114.2 בממוצע). מטרתה השנה: שיפור בהגנה.

הקליפרס

הקבוצה השניה מלוס־אנג'לס תתבסס על הסנטר בנויט בנג'מין, שייקרא להצדיק רכישתו ולפרוח בקליעה, ב„גגות" ובריבאונד, בעונתו השניה בה. אשתקד סיימה ב־32–50.. המומחים מעניקים לה סיכוי להגיע לפליי־אוף לראשונה בעשר שנים.

הלייקרס

את עונת אשתקד סיימה ב־62–20. השנה תופיע ללא קופצ'אק, מקגי, מוריס לוקאס, לארי ספריגס ורוני לסטר. ללא פנים חדשות ועם 8 סוסי־מלחמה ותיקים ובראשם מג'יק ג'ונסון, קארים ו־וורת'י. השאלה: עד כמה מסוגל קארים למשוך עוד ועוד? זו תהיה כנראה עונתו האחרונה, ובלייקרס רוצים „לשלוח אותו הביתה כפי שהוא ראוי", כלומר עם טבעת האליפות.

הסאנס

זו תהיה העונה ה־15 של ג'ון מקלאוד בפניקס (32–50 אשתקד). לא ביצעה רכש משמעותי. קבוצה צעירה שחייבת עדיין ללמוד את תורת הריאבונד. הגרעין הוותיק עם לארי נאנס, ימשיך לתת את הטון.

הבלייזרס

מייק שולר, המאמן החדש של פורטלנד, לראשונה ראשי, ינסה לסיים עונה מוצלחת יותר מאשתקד (40–42). הרכש הבולט ביותר: סטיב ג'ונסון, סנטר ופורוואורד מסאן אנטוניו. משחק ההגנה הוא המפתח להצלחה. תתבסס על יכולת הקליעה של קיקי וואנדרווי וקני קאר. לא ברור אם הסנטר סם בואי מסוגל לשרור בריא עונה שלמה.

הסופרסוניקס

אשתקד (31–51), היתה לסיאטל עונה קשה בתחום הקליעה. עתה רכשה שישה חדשים, ביניהם ראס שן (לשעבר מילאנו), קלמון ג'ונסון (בא מה־76') ומוריס לוקאס (מהלייקרס). הבעייה: מי יתפוס את מקומו של סיקמה כקלע בעל מנה כמעט קבועה, וכן כיצד ישחק אלטון ליסטר (ממילוואקי). תתבסס על מהירות – והשאלה עד כמה זה יספיק? ■

תחזיטוטו

שישו שכטמן

שיטות תנאי

שיטות תנאי הן קבוצה של שיטות מצומצמות, הבוחרות מתוך צירוף מסויים של כפולים ו/או משולשים רק את הטורים המקיימים את התנאי, שהמשתתף מקווה שיתממש בטוטו. אם התנאי מתקיים, הניחוש מצליח ואין טעות באותם משחקים ואם התנאי אינו מתקיים, יהיו בניחושי המשחקים טעות אחת או יותר.

מאחר שהדברים נשמעים (והינם) קצת מסובכים, נסביר אותם בעזרת דוגמא.

נניח שאנו רוצים למלא טופס ולסמן בו 4 כפולים של 1,X. בשיטה המצומצמת הרגילה נכתוב את ארבעת הטורים הבאים:

1	X	1	X
1	X	1	1
1	X	X	1
X	X	1	1

אם צדקנו בניחוש, יהיו לנו לפחות שלושה ניחושים נכונים מתוך ארבעת המשחקים, תלוי אם השיטה „תתפוש". נניח באותם 4 משחקים, שבהם אנו משחקים, 1X על פי ההנחה הבאה: לפחות שלושה יסתיימו כ־1. זה התנאי שאנו מתנים ומכאן שם השיטה. את 4 הכפולים 1X שיקיימו את התנאי נכתוב כך:

1	1	X	1	1
1	1	1	X	1
1	1	1	1	X
1	X	1	1	1

אלה הם חמישה הטורים מתוך 16 שישנם, ב־4 כפולים המקיימים את התנאי שהוא לפחות 3 פעמים 1. שימו לב: אם התנאי מתקיים – לא תהיה לנו אף טעות. אם רק 2 משחקים יסתיימו ב־1, תהיה לנו טעות אחת ואם רק אחד (2 טעויות.

אם היינו בוחרים בתנאי אחר מארבעה הכפולים 1X למשל, שלפחות 2 מ־4 המשחקים יסתיימו בתוצאה 1, היינו כבר צריכים לרשום 11 טורים מ־16. ככל שהתנאי יותר קל – מספר הטורים יותר גדול.

זהו זה, להפעם – כדי לנסות לעכל.

הצעת השבוע היא בשיטת צמצום רגילה. בשבוע הבא נביא דוגמא והסברים נוספים וההצעה תהיה גם היא בשיטת התנאי.

תחזית למחזור 9

1. יבנה – מכבי ת"א. מכבי ת"א מגיעה למגרש „המפחיד" ביותר בלאומית. אם תנצל יתרונה האיכותי, תנצח. אם תיבהל – תפסיד. 2,1

2. מכבי נתניה – הפועל ת"א. האלופה באה לנתניה כשהיא אלופת התיקו... אשתקד ניצחה ת"א 3–1 בצורה מרשימה. גם השבת יש לה סיכוי לנצחון ראשון. 2,1.

3. הפועל פ"ת – כפר סבא. נראה לנו כי משחק זה יסתיים כפי שיחל, בתיקו, כמו אשתקד (1–1).

4. מכבי פ"ת – הפועל באר שבע. משחק קשה לניחוש: ב"ש ניצחה השבת לראשונה ותקבל חיזוק מוראלי. פ"ת מזימה, בינתיים, את התחזיות השחורות שלנו לגבי עתידה בליגה. משולש.

5. בני יהודה – מכבי יפו. קבוצת השכונה, אחת משתיים בלאומית שטרם הפסידו העונה. לא נראה לנו שיפסידו לראשונה במגרשה מול יפו. היפואים מצירם ישמחו אפילו בנקודה. 0–0 אשתקד ו־1,X בטופס.

6. מכבי חיפה – לוד. חיפה היא קבוצה גדולה מכדי לחלק נקודות ברציפות לסוגרות הטבלה. 1.

7. בית"ר ירושלים – בית"ר נתניה. בשבת שעברה הראתה בית"ר ירושלים שהיא טובה מאחותה מת"א. השבוע תוכיח שהיא טובה מכל השלוש. 1.

8. שמשון – בית"ר ת"א. בית"ר ת"א היא היחידה שטרם סיימה העונה בתיקו. שמשון משחקת לא רע בבלומפילד ובית"ר הבקיעה (למרות ההפסד) שלישיה בשבת. משולש.

9. בית"ר נהריה – עמידר. „עוף החול" ששמו עמידר מסיים כבר שבוע שני ללא הפסד. האחים שלום ואלי תגר יכולים לצחוק לכל תחזית. משולש.

10. הכח – הפועל ירושלים. עירמות בין סוגרות הטבלה והקבוצות הגרועות בליגה, בינתיים. אולי סוף־סוף הלאומית־לשעבר תעשה משהו כדי לשמח את אוהדיה המתמעטים. משולש.

11. מרמורק – עכו. „גן הילדים" של מרמורק (גיל ממוצע 19) ירגיש במגרש המטופח ברחובות כמו ילד שהגננת שומרת עליו ומעודדת אותו. אנחנו אוהבים ומאמינים בצעירים. 1 (2–0 למרמוק אשתקד).

12. דימונה – טבריה. כנראה שהשבת יובקע סוף סוף שער ארצי בידי קבוצת תחתית. את תגובת מוליכת הטבלה קשה לחזות. משולש.

13. יהוד – שעריים. לשתי הקבוצות יש עד היום השגים שווים והן צמודות בטבלה. הביתיות תכריע את הכף לזכות יהוד. 1.

14. בית שאן – צפריריים. שתי הקבוצות טרם הפסידו העונה ואם תהיה אחת שתפסיד השבת, זו תהיה לדעתי, בית שאן. X,2.

חליגה הלאומית
(לאחר המחזור הה־5)

1.	הפועל כפ"ס	7 –4	10
2.	מכבי חיפה	6 –3	10
3.	בית"ר ים	10–7	9
4.	בני־יהודה	8 –5	9
5.	מכבי ת"א	9 –4	8
6.	מכבי פ"ת	8 –4	8
7.	מכבי נתניה	4 –4	8
8.	הפועל פ"ת	5 –3	7
9.	שמשון ת"א	4 –3	6
10.	מכבי יפו	5 –7	6
11.	בית"ר ת"א	9 –12	6
12.	מכבי יבנה	2 –4	5
13.	הפועל ב"ש	3 –6	5
14.	הפועל ת"א	2 –3	4
15.	הפועל לוד	2 –5	2
16.	בית"ר נתניה	2 –12	1

חליגה הארצית
(לאחר המחזור הה־5)

1.	הפועל טבריה	12–4	12
2.	צפרירים חולון	6 –1	11
3.	הפועל חדרה	13–8	10
4.	מכבי שעריים	8 –3	10
5.	הפועל יהוד	10–6	10
6.	הפועל עכו	9 –5	9
7.	הפועל חיפה	7 –5	8
8.	הפועל בית־שאן	5 –4	7
9.	בית"ר רמלה	6 –8	6
10.	הפועל ר"ג	2 –5	5
11.	בית"ר נהריה	1 –3	4
12.	הפועל מרמורק	4 –8	4
13.	רמת־עמידר	4 –10	4
14.	הפועל דימונה	0 –4	3
15.	הכח ר"ג	3 –8	3
16.	הפועל ים	4 –11	1

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1	X		
2	X		X
3		X	
4			X
5		X	
6	X		
7		X	
8	X	X	
9	X	X	
10		X	
11	X		
12	X	X	
13	X		
14			X

שלשות –; כפולים 4; טורים 16

הפתעות

	1	x	2
1		X	
2	X	X	
3		X	
4			X
5	X		X
6	X		X
7			X
8	X		
9	X		
10		X	X
11			X
12	X	X	
13	X		X
14			X

שלשות –; כפולים 6; טורים 64

הגיוני

	1	x	2
1		X	
2	X		X
3		X	
4	X		
5	X		
6	X		X
7	X		
8	X		
9	X		X
10	X	X	
11	X	X	
12	X		X
13	X	X	
14	X		X

שלשות –; כפולים 8; טורים 256

לעשירים

	1	x	2
1			X
2	X	X	X
3			X
4		X	
5	X	X	
6	X		X
7	X	X	X
8		X	
9	X	X	X
10		X	
11	X		X
12		X	
13	X		X
14		X	

שלשות 3; כפולים 4; טורים 432

שיטה מצומצמת

	1	x	2
1	X		X
2	X		X
3		X	
4	X	X	X
5	X	X	
6	X		
7	X		
8	X	X	X
9	X	X	X
10	X	X	X
11	X		
12	X	X	X
13	X		
14		X	X

שלשות 5; כפולים 4; 3888 טורים מלא; 432 טורים בשיטה המצומצמת

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
3	x	x	x	x	x	x	x	x	x
4	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2
5	1,x	1,x	1,x	1,x	1,x	1,x	1,x	1,x	1,x
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	2	x	1	2	x	1	2	x	1
9	x	1	2	1	2	x	2	x	1
10	1	2	x	x	1	2	2	x	1
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	2	2	2	x	x	x	1	1	1
13	1	1	1	1	1	1	1	1	1
14	x,2	x,2	x,2	x,2	x,2	x,2	x,2	x,2	x,2

אדוארד אטלר

הצרפתי ברונו סאבי, נהג בראלי אשקלון בפז'ו 205 טורבו 16, התמודד שם עם שלושה ישראלים, כאשר מראש היה לו יתרון על שלושתם, בעוצמת מכוניתו ■ כיצד ניצח סאבי בראלי של קורסיקה?

הנהג הצרפתי ברונו סאבי (מימין) עם מנהל קבוצת פז'ו ז'אן טוט

ניצחון בקרב מדומה

ברונו סאבי, נהג הראלי שהוזמן לישראל בידי יבואן „פז'ו", רשם באשקלון את הנצחון השני שלו השנה, לאחר שזכה בראלי של קורסיקה, במאי 86'. ההערכה הראשונה היתה כי יעבור את מסלול אשקלון בפחות מ־35 שניות. אני טענתי כי יעשה זאת רק ב־50. ואמנם, סאבי סיים את חלקו בהקפת המסלול ב־50 שניות וכך הוכיח כי הפער בינו לבין טובי הנהגים בישראל איננו אלא 4 שניות בלבד.

באשקלון ניצח, למעשה, סאבי בקרב שראוי לכנותו מדומה, מאבק אבסטראקטי, שהביך את סאבי עצמו ואת שלושה הישראלים שתיחרו בו: אבי אנג'ל בנ.ס.או. פרינץ 1000 הותיקה; יצחק זייד בטאלבט סמבה ראלי ורוני סנדרסמן, בפולקסוואגן גולף ג'.ט.אי. רוני הוא אלוף ישראל ל־1986.

לשלוש המכוניות יחד היו פחות כוחות־סוס מאשר למכונית של סאבי, הפז'ו 205 טורבו 16 (340 כ"ס!). לשלושתן היו 320 כוחות סוס בסך הכל (70 לפרינץ, 110 לסאמבה ו־140 בגולף). מכאן, שהסתמן איפוא יתרון ברור לסאבי, עוד לפני שמדובר בהנעה כפולה 4x4 של הפז'ו, משקלה הקל והניסיון הרב שצבר הנהג עצמו, בכמעט עשרים שנות השתתפותו במריוצי הראלי האירופיים.

למיקצה „האלוף של היום" – או בשם אחר: „אלוף האלופים", אין למעש שום ערך ספטורטיבי, ובצדק מסרבים נהגים רבים להשתתף בו. המיקצה הזה מבלבל את הקהל ואת הנהגים כאחד.

בעקבות כשלונות קודמים, החליט המועדון המוטורי הישראלי שלא לארגן עוד בעתיד אירועים כאלו. הפעם חזרו אליו מן הסתם, רק לצורך אירוחו של הצרפתי סאבי. הסבר אחר ל„קרקס" האשקלוני שחתם את העונה המוטורית 1986 – אין.

הנצחון הקל שהשיג סאבי על אנג'ל, זיידי וסמדרסמן, הזכיר לי את נצחונו האמיתי היחיד של הנהג הצרפתי הזה, השנה, בקורסיקה. בראלי זה זכה סאבי בפז'ו 205 טורבו 16, לאחר ההתרסקות הטראגית של הלנצ'ה דלתא S4 ומותו של הנהג הפיני הצעיר טאיבונן. צוותי הלנצ'ה שהוליכו כמירוץ פרשו ומיד אחריהם פרשו מוועדים גם נהגים אחרים. הדראמה והפרישה הגדולה של נהגי אאודי קוואטרו, איפשרו איפוא לפז'ו לזכות שוב בכתר הבינלאומי.

„ברונו סאבי הוא הנהג הצרפתי הטוב ביותר שהצלחתי לגייס לקבוצה. בלית ברירה אני נעזר בכשרונותיהם של הנהגים הסקאנדינאווים, המוליכים את הפז'ו טורבו לנצחון", התבטא ז'אן טוט, מנהל קבוצת פז'ו והתכוון לקקונן, סאלונן וכטאנן – הסובל עדיין מפציעתו ומבטיח לחזור לראלי בשנה הבאה. מעניין יהיה לראות כיצד ישתלב בראלי שכן לא יופיעו מכוניות השייכות לקבוצת B, כמו הפז'ו 205 טורבו 16, אותה ראינו בהופעה מרשימה באשקלון.

ישראל תהיה אולי המקום היחיד בעולם שבה ישותפו מכוניות חזקות אחרות, שכל אחת מהן אב טיפוס. כל זאת, כמובן, אם גם אצלנו לא יחולו שינויים בתקנון. ■

אבי אנג'ל בנ.ס.או פרינץ 1000 שהתחרה בסאבי במיקצה „אלוף האלופים" באשקלון. (צילם: אריאל זוכוביצקי)

הפז'ו 205 טורבו 16 של סאבי. נצחון באשקלון אחרי קורסיקה

צבי גלפרין

הליגה לילדים בכדורסל מתחרשת במוצ"ש – לאחר פגרת סוכות – וזו איפוא ההזדמנות להביא, בנוסף לתוצאות האחרונות מהמשחקים שנערכו עד כה, גם את המצב בצמרת הטבלה בכל מחוז.

מחוז גליל עליון

עינות/ירדן – הגושרים 52–26, מכבי מטולה – דפנה 53–33, שדה נחמיה/גנן – כפר גלעדי 40–33, רמות נפתלי – הפועל קרית שמונה 43–40.● הצמרת: עינות/ירדן 6, מכבי מטולה ושדה נחמיה 5 כ"א.

מחוז צפון

קצרין/גולן – איילת השחר 31–17, הפועל צפת – חקוק 72–23, יסוד המעלה/חולתא – סאסא 56–21, מרום הגליל – מחניים 52–47, מרום הגליל – הפועל ראש פינה 52–50. ● הצמרת: הפועל צפת ומרום הגליל 6 כ"א, מחניים 5.

מחוז עמק הירדן

אשדות יעקב – אליצור גוש חיספין 43–39, מכבי טבריה – אליצור גוש חיספין 58–34, אפיקים – מכבי טבריה 38–31, רמת הגולן – גליל תחתון 39–34, דגניה ב' – נוה אור/חמדיה 49–39. ● הצמרת: דגניה ב' 6 נוה אור/חמדיה ורמת הגולן 5 כ"א.

מחוז בית שאן

נית השיטה – אליצור שדה אליהו 68–33, בית שאן – עין חרוד מאוחד 53–43, קישון/יזרעאל – הפועל בית שאן 60–30, אליצור שדה אליהו – חפציבה/בית אלפא 38–25, יזרעאל/עפולה – חפציבה/בית אלפא 50–24, עין חרוד איחוד – מעלה אפריים 54–15. ● הצמרת: הפועל יזרעאל/עפולה 6, עין חרוד מאוחד 5, בית השיטה 4 (2 משחקים).

מחוז העמקים

מגידו/שומריה – נהלל 60–48, הפועל עוגר עפולה – מרגין טבעון 91–20, קרית טבעון – קישון/העמק 56–31. ● הצמרת: עוגר עפולה 6, נהלל ויפעת 5 כ"א.

מחוז מסרין

נהריה – שלום קרית אתא 62–38, בני נהריה – ראש הנקרה 48–19, מכבי בני ביאליק – מכבי כרמיאל 71–42. ● הצמרת: הפועל נהריה ובני נהריה 5 כ"א, מכבי בני ביאליק 4 (2 משחקים).

מחוז חיפה

הפועל יגאל חיפה – אליצור קרית אתא 45–41, מכבי עירוני מוצקין – הפועל קרית ים 57–31, מכבי חיפה/הר הכרמל – מכבי יוסף חיפה 60–39, מכבי קרית ביאליק – מכבי כפר גלים 46–10. ● הצמרת: מכבי חיפה/הר הכרמל 6, מכבי יוסף חיפה 5, מכבי קרית ביאליק 4 (2 משחקים).

מחוז שומרון

גן שמואל – כחן 47–44, בית יצחק – גבעת חיים איחוד 42–20, גבעת חיים מאוחד – מעגן מיכאל 76–13, מגל – ג'ת 70–14, גבעת עדה – מכבי חדרה 51–41, מכבי יהודה חדרה – הפועל פרדס חנה 73–22. ● הצמרת: מכבי יהודה חדרה, גבעת חיים מאוחד וגבעת חיים איחוד 6 כ"א.

מחוז נתניה

אפרוחי בית יצחק – אליצור מ.ס. נתניה 18–15, אליצור נתניה – כפר חיים 41–39, כפר ויתקין – הפועל נורדאו נתניה 96–12. ● הצמרת: כפר ויתקין 6, אליצור נתניה וכפר חיים 5 כ"א.

מחוז השרון

מכבי צפון רעננה – א.ס. ארז רמת־השרון 42–30, בני הרצליה – א.ס. יחדיו רעננה 35–26, הפועל הרצליה – מכבי מזרח רעננה 88–26, הפועל רעננה – מ.ס. תפוז אבן יהודה 120–10. ● הצמרת: הפועל רעננה, מכבי נרקיס הוד השרון 6 כ"א, הפועל הרצליה 5.

מחוז פתח־תקוה

מ.מ. גבעת שמואל – הפועל אלון גבעתיים 60-30, הפועל דקל רעננה – גבעת השלושה 43–33, מכבי ערן פ"ת – הפועל פ"ת 44–24. ● הצמרת: גבעת שמואל, אליצור אגוז קרית אונו והפועל דקל רעננה 6 כ"א.

מחוז דן

א.ס. הצעיר רמת השרון – אליצור תפוח קרית אונו 62–28, מכבי שלום ר"ג – אליצור משה"ב ר"ג 59–18, מכבי ת"א רמת אביב – בית"ר ר"ג 34–22, מכבי ת"א – מכבי פ"ת 54–22. ● הצמרת: א.ס. הצעיר רמה"ש ומכבי ת"א רמת־אביב 6 כ"א, מכבי שלום ר"ג 5.

מחוז תל־אביב

מכבי הדר ראשל"צ - א.ס. רמה"ש 56–29, בית"ר אלי ת"א – הפועל צפון ת"א 48–46, מכבי הדר ראשל"צ – מכבי הוד השרון 54–33, מכבי הוד השרון – מכבי מרכז ר"ג 40–28. ● הצמרת: מכבי דרום ת"א, מכבי הדר ראשל"צ 6 כ"א, מכבי הוד השרון 5.

מחוז השפלה

בני יהודה – הפועל ת"א 58–13, הפועל חרמש גבעתיים – מכבי רמת חן 109–15. ● הצמרת: חרמש גבעתיים 6, בני יהודה ומכבי צפון ר"ג 4 כ"א (2 משחקים).

מחוז מרכז

אליצור ראשל"צ – א.ס. אור יהודה 0–2 (טכני), בני יהודה ברבור – א.ס. אור יהודה 0–2 (טכני), אליצור רמלה – מ.ס. רמת אפעל 50–40, הפועל חרוב חולון – מ.ס. רמת אפעל 29–28. מכבי צבר ראשל"צ – הפועל יהוד 53–19, הפועל לוד – מכבי דרום בת ים 70–37. ● הצמרת: מכבי צבר ראשל"צ, הפועל לוד ואליצור ראשל"צ 6 כ"א.

מחוז שורק

גבעת ברנר – מכבי רימון ראשל"צ 37–34, נס ציונה – נען 45–36, קבוצת שילר – הפועל ראשל"צ 31–22, מכבי גדרה – מכבי רחובות 41–30. ● הצמרת: מכבי רחובות, הפועל נען 5 כ"א, קבוצת שילר 4.

מחוז ירושלים

בית"ר ירושלים – אליצור ירושלים 67–13, אס"א ירושלים – אליצור ירושלים 61–10, אס"א ירושלים – אליצור עוזיאל ירושלים 53–41, מכבי רמון ירושלים – אס"א ירושלים 115–6, מכבי ירושלים – בית"ר ירושלים 45–30. הפועל ירושלים – מכבי ירושלים 63–17, מכבי רמון ירושלים – מטה יהודה 95–22. ● הצמרת: מכבי רמון 6, מטה יהודה ואס"א 5 כ"א.

מחוז דרום

א.ס. אשקלון – שער הנגב 92–23, אליצור אשקלון – באר טוביה 52–44, אליצור אשקלון – עירוני קרית גת 35–31, אליצור נתיבות – אליצור עדתה 58–45, הפועל גת – הפועל ארז 91–15, הפועל אשדוד – באר טוביה 45–29. ● הצמרת: א.ס. אשקלון, הפועל גת 6 כ"א, אליצור אשקלון 5.

מחוז הנגב

אליצור גוש קטיף – חצרים 44–42, משמר הנגב – אשכול 38–34, הפועל באר שבע – חבל אילות 56–29, צפון אשכול – עומרים עומר 32–20, רביבים – הפועל ערד 36–34. ● הצמרת: הפועל באר שבע, רביבים 6 כ"א, צפון אשכול 5. ■

יש כבר צמרות

גם בלב המדבר משחקים כדורסל. התנאים הפרימיטיוויים אינם מפחידים איש. הסודני מאנוטה בול – „השרוך הארוך בעולם" (2.30 מטר), כיום ב„בולטס" בנ.ב.א. – החל לשחק כדורסל בתנאים דומים.

מוגש בחסות
חבי גרין קארד

לקוראי מעריב

כאן מכבדים
תווי קניה

1. ...על קניה מעל 25 ש״ח
2. ...על קניה מעל 50 ש״ח
3. ...על קניה מעל 150 ש״ח
4. ...על קניה מעל 750 ש״ח
5. ...על קניה מעל 2000 ש״ח

* כפוף לתקנון מועדוני הצרכנים
הנמצא בכל סניף

כחול לבן -
בהנהלת משׁ׳ בלס
בפתח-תקוה
פתוח יום יום עד השעה 23.00
★ אוכל כשר בהשגחת הרבנות
★ מאכלים מזרחיים ואירופאים
★ מגוון בשרים על האש
★ דגי בורי ומושט
★ ארגון ארועים ומסיבות
אכול ב-25 ש״ח
וקבל 5% הנחה!
בר כוכבא 8 - פ״ת,
טל. 03-901257

מלך
השווארמה
ניימן
נהנת?
ספר לחברך
לא נהנת - ספר לנו
חיפה - רח׳ יפו 136, טל. 04-538727

עכשיו בוידאו
פרטים בספריות הסרטים
המובחרות ואצל
המשכירים המורשים
של הד ארצי

ברדיו מילנו הכל למכונית

מזל טוב קניתם מכונית חדשה, או משומשת. בדרך כלל, אצל מי שמכוניתו יקרה לו (ומי לא — עם מחירי המכוניות אצלנו), נסיעת הבכורה היא אל מתקין האזעקות, לשמור על הרכוש היקר. ממנו נוסעים להרכיב מערכת רדיו-טייפ. הישנה או המקורית לאולם איננה מספיק טובה בשבילנו. הבעיה הנצחית היא כמובן איזו מערכת לרכוש, והיכן.

היינו ממליצים לרכוש מערכות סטריאו (וגם אזעקות) רק אצל מרכיב שהוכיח את עצמו כמקצועי ואמין ביותר. בעניין זה אין פשרות. החנות "רדיו מילנו", למערכות סטריאו ואביזרי רכב עוסקת בהרכבת מערכות אלו מזה שנים רבות, כאן תוכלו לרכוש את כל האביזרים לרכב ולקבל את כל השרות הדרוש. "מרכיב אמין הוא זה שיודע לתת שרות בכל עת, ואף להחליף ולהפסיד כשיש צורך", אומר יעקב מ"רדיו מילנו".

ייעוץ אמין הוא הדבר הראשון. יעקב ממליץ לכל לקוח על המערכת המתאימה לו. ראשית מבחינת האפשרויות הכספיות, וכן לפי דרישותיו המוסיקליות. מי שמבלה במכונית עשר דקות ביום, יוכל להסתפק במערכת בסיסית חוג רמקולים במחיר של כ-280 שקל. לעומת זאת, מי שמבלה שעות רבות בנהיגה, והוא "משוגע" למוסיקה, יתאימו ברדיו מילנו מערכות מחוכמות הכוללות, בין היתר, שלט רחוק, שיטת דולבי, ועוד ועוד, — כל חידושי הטכניקה בנושא זה.

ברדיו מילנו מרכיבים את כל סוגי מערכות האזעקה. החל מהפשוטה ביותר, המתריעה רק על פתיחת הדלתות ועד למתוחכמות המופעלות בשלט רחוק, מזעיקות את בעל הרכב באמצעות "ביפר", עתה הגיע הזמן "לפנק" את המכונית. כולם אוהבים להעניק למכוניתם גופן מיוחד. תחת אותה קורת גג, ברדיו מילנו, אפשר להשיג את כל אביזרי הרכב הקיימים. לנהגים הספורטיביים — חישוקי מגנזיום, ו"ספוילרים", (אלה יעילים גם לחסכון בדלק).

בקיצור — כל הדרוש לרכב, ללא יוצא מן הכלל, ממש כל-בו למכונית. שרות מהיר ואדיב, וחניה בשפע.

"רדיו מילנו" תחנת פז מול גני התערוכה, תל-אביב, טלפון: 453743.

מוגש ע״י גרין קארד
כרטיס טיסה
לבית הלבן
הגרלה - כל שבועיים!
בהגרלה מס׳ 1
זכתה נעמי בניוני-סזן מגבעתיים
שאכלה
במסעדת פגודה בת״א

מועדון ״האוכל הטעים״ 86
לקוראי מעריב
פרטים נוספים ותנאי השתתפות
בבתי העסק
המשתתפים במועדון

טקסידו
מסעדת העסקים היפה והפופולרית בעיר
המשקיפה ליפו ולגלי הים.
★ חניה במקום ★ כשר למהדרין
מרכז הטקסטיל, רח׳ קריפמן 2
(מול הדולפינריום) קומה 4 טל. להזמנות 664303-4-5

מציעה ארוחות צהרים וערב
ב-16.5 ש״ח לאדם!
ארוחות צהרים מהתפריט
לקחת הביתה — 25% הנחה!

אוירה אינטימית
הגשה אקזוטית
פתוח כל השבוע
משעה: 19.00 - 02.00
בשבת משעה 13.00
דיזנגוף 267, טל.
442462, 5463807

״בוקרסט״
מסעדת גריל רומני
בהנהלת: סנדו ומרקו
פתוח מ-11.00-24.00
שד׳ חן 52, ת״א,
טל. 262922

מסעדת
דרקון הזהב
מסעדה סינית
1 בקבוק יין חינם
בארוחת צהרים בלבד
מתקבלות הזמנות ל-TAKE AWAY

המסעדה
בבית לסין
צהריים טעימים
חדרי ישיבות וארוחות עסקיות.
ארוחות צהרים בתפריט מגוון
ארועים מכל הסוגים
כשר
בית לסין
רח׳ ויצמן 32 -
טל. 252595

פונדק הדייגים
של אדיו
כשר
ארוחות דגים
מבחר דגים טריים
מהים יום יום ומבחר בשרים
בימים ג׳, ד׳ ו-ו׳ הופעות של אמנים

מאכלים מבשר צייד, אפרוחים ממולאים,
ממולאים, סלטים, גריל פחמים, דגים.
16 שנות מוניטין
גבעתיים — סירקין 4 (ע״י ככר נח)
טל. 728200

* מסעדת חן *
קונדיטוריה
מסעדה
גלידריה
* תפריט עשיר ומגוון
הרצליה פיתוח, טל. 052-557548

מסעדה סינית
03-482491 ,רמת השרון, טל. 50

קפה מסעדה דורית
שרות עם כל הלב
תפריט עשיר ומגוון
אוירה נעימה
ארועים
רחובות, הרצל 191, טל. 08-457615

פפה מישל
מסעדה
לאניני הטעם
אבי ושמעון לב
מסעדה אקסלוסיבית
כשר למהדרין
באר שבע, הסתדרות 95
טל. 057-77298

מסעדה סינית כשרה
רחובות
CHINESE-KOSHER
RESTAURANT
REHOVOT
שרות הביתה
רח׳ הרצל 202, רחובות
202 Herzel st. Rehovol
Tel. 08-471616 טל׳